

1

OSNOVNE ŠOLE BOŽIDARJA JAKCA

Šolsko leto 2009/10

Spet novo šolsko leto, spet nova številka našega šolskega časopisa. S skupnimi močmi se daleč pride.

V tokratni številki smo zbrali veliko zanimivega. Prinašamo novice s humanitarnega, ekološkega, športnega, naravoslovnega področja, vtise iz šol v naravi ter različnih dejavnosti, v katere se učenci naše šole veselo vključujejo.

Tokrat sem tudi sama dala intervju, ki vam ga predstavljam v uvodniku. Moje misli in besede malo drugače.

interview

NAŠA NINA

OSNOVNI PODATKI ŠOLE

USTANOVITELJ ŠOLE

Mesto Ljubljana

SEDEŽ ŠOLE

Nusdorferjeva 10, 1000 Ljubljana

RAVNATELJICA Nataša Krajncan

Urednica

Nina Bernard

Člani časopisnega krožka

Katarina Ilić, Laura Končina,

Polona Smrekar, Manca Škrbec,

Anita Tara, Lana Tomič, Eva Tusič

Lektoriranje

Petra Tomažin

Priprava za tisk

Beton & Vrbinc Co.

Tisk

Artpro

URADNE URE

tajništvo: vsak delovnik

9.30–11.30 in 13.00–14.00

računovodstvo: vsak delovnik

9.30–11.30 in 13.30–14.30

TELEFONSKE ŠTEVILKE

IN NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE

tajništvo

01 520 66 50

fax 01 520 66 60

tajnistvo@os-bozidarjakca.si

ravnateljica

01 520 66 51

ravnatelj@os-bozidarjakca.si

pomočnica ravnateljice

01 520 66 58

pomocnik@os-bozidarjakca.si

zbornica

01 520 66 52

svetovalna služba

01 520 66 53

svetovalne@os-bozidarjakca.si

športni kabinet

01 520 66 55

sport@os-bozidarjakca.si

knjižnica

01 520 66 56

knjiznica@os-bozidarjakca.si

računovodstvo

01 520 66 57

racunovodstvo@os-bozidarjakca.si

zobna ambulanta

01 548 20 04

PŠ Hrušica

01 544 36 45

hrušica@os-bozidarjakca.si

fax PŠ Hrušica

01 544 36 46

SPLETNE STRANI

www.os-bozidarjakca.si

Saj vem, da veste, da je Nina Bernard urednica našega zanimivega šolskega časopisa. Nina pa je tudi moja sodelavka. Nekaj let sva delali skupaj. Sodelovati z njo mi je bilo v posebno veselje. Vedno je bila pripravljena na konstruktiven dialog. Bila je odprta za nove izzive pri šolskem delu.

Rada ima različne oblike in metode dela. Po duši je športnica in učiteljica z velikim srcem ter neusahljivo pozitivno naravnostjo do sveta. Zmore se živeti v otroka, ga razumeti in ga ustrezno voditi. Po poklicu je socialna pedagoginja. Ob delu je zaključila še izobraževanje o šolski in družinski mediaciji. To svoje znanje pridno in vestno uporablja v praksi. Prosila sem jo za kratek intervju.

1. Katere vrednote so ti v življenju najpomembnejše?

Težko se je odločiti za najpomembnejšo. Vsekakor pa so mi pomembne: iskrenost, zaupanje, odgovornost do sebe in drugih, ljubezen do drugih, življenja, narave, znanja, gibanja ... Vse to in še več.

2. Kakšen se ti zdi odnos učitelj–učenec?

Odnos se je zelo spremenil, odkar sem sama hodila v šolo. Verjamem, da sta učitelj in učenec lahko prijatelja, vendar ostaja učitelj tisti, ki vzgaja, vodi in uči. Odnos je medsebojno spoštovanje, ki temelji na zaupanju in pogovoru. Vsak odnos zahteva veliko energije, razumevanja ter sprejemanja drugačnosti. Pri odnosu učitelj–učenec imamo še posebno odgovorno nalogo, kajti mi smo vzgled, ki mu otrok sledi in se uči. Veliko se od učencev naučimo tudi mi. Vendar ne smemo pozabiti, da v tem odnosu tudi učenec spoštuje učitelja in sprejema svoj del odgovornosti.

3. Kje vidiš največjo težavo?

Težav je več. Ena najpomembnejših je bombardiranje učitelja z birokracijo in infleksibilnimi učnimi načrti ter čedalje večjimi zahtevami. Čedalje več je učiteljev, ki so sposobni iti preko tega in delati po svoje, na svojo odgovornost. Težko si je vsak dan vzeti čas za odnos z učencem. Če to uspe, se vsekakor pozna na razredu. Takrat se tkejo niti prijateljstva, zaupanja, sodelovanja, ustvarjanja. Takrat postane učilnica gnezdo, v katerem se otrok in učitelj počutita varno in sprejeto. Dober učitelj se zaveda svoje vloge, poslanstva in kljub slabim pogojem išče nove poti.

Pri odnosu učitelj–učenec bi izpostavila še eno pomembno stvar. Odnos starši–učitelj. Če ni zaupanja, spoštovanja, sprejemanja med starši in učiteljem, potem je težko na čemer koli graditi. Otrok včasih preživi v šoli več ur kot doma. V tem času gradi zanj zelo pomembne odnose. Dela tudi napake in se uči. Včasih z nezaupanjem lahko podremo vse, kar je otrok do takrat zgradil.

4. Kaj se ti zdi bistveno za uspešno vodenje manj vodljivih otrok?

Potrpežljivost, razumevanje in doslednost. Noben otrok ne nagaja in moti pouka na-

laš. Vedno se v ozadju skriva nekaj, kar mora učitelj ugotoviti. Morda je to želja po pogovoru, pogledu, dotiku, pomoči, večji pozornosti ... Včasih iščejo samo meje, ki jih nujno potrebujejo za varnost. S svojim neprilagojenim vedenjem sporočajo: »Ustavi me, ker se sam ne zmorem!«

5. Kaj bi spremenila v današnjem vzgoj. sistemu?

Posvetila bi več časa učenju socialnih veščin, stvarjem, ki so še pomembnejše od znanja (komunikaciji, vrednotam, čustvom, reševanju konfliktov, razvijanju življenja v druge, sodelovanju, pomoč drugim ...). Ocenjevati bi začela vedenje.

Učiteljem bi vrnila avtonomijo in jim zaupala, da bodo zelo dobro opravili svoje delo. Ocenjevala bi tudi njihovo delo in dobrega nagradila, slabega pa poskušala popraviti.

6. Ali se ti zdi delo v razredu z znanjem o mediaciji lažje? Zakaj?

Vsekakor. Pri mediaciji nikoli ne iščeš krivca za nastali konflikt, ampak omogočiš udeležencema v konfliktu, da si prisluhneta, in jima vrneš odgovornost za iskanje rešitve konflikta. Umetnost pri mediaciji je postavljanje vprašanj, ki otroke pripelje do spoznanja in jim pomaga prepoznati svoje želje in želje drugega, ki so ključnega pomena pri iskanju rešitve.

Veščine mediacije mi pomagajo tudi pri komunikaciji s starši, ki so pogosteje zahtevnejši od otrok.

7. Kaj bi napisala na prvo stran knjige, ki bi jo dala za popotnico učencem?

Hodite po svetu z odprtimi očmi.

Prisluhnite sebi in drugim.

Zaupajte vase.

Imejte odprto srce.

Ohranite otroka v sebi.

Smejte se in jokajte.

Zelo lepo je delati z vami.

Nina, hvala za sodelovanje. Ostani taka kakor si – svetla zvezda na našem pedagoškem nebu.

Helena Ruparčič Polončič

Novosti na športnem področju

Prenova spletne strani

Ob prenovi naše spletne strani smo popestrili tudi informacije na športnem področju. Dodali smo novi rubriki, ki se vse bolj širita in bogatita, in sicer: naši bivši učenci vrhunski športniki ter portreti naših perspektivnih športnikov. V zaključni fazi izdelave je tudi kronologija dogodkov in uspehov od ustanovitve naše šole, od leta 1992, pa do danes.

www.os-bozidarjakca.si

Naši bivši učenci vrhunski športniki

Kar pomnimo, se je naša šola vedno ponašala z odličnimi rezultati na športnem področju. Zato ni naključje, da so naši učenci dosegali in še dosegajo vrhunske rezultate. Konec osemdesetih in v prvi polovici 90. let, je bila naša šola znana po močni košarkaški ekipi tako fantov kot deklet.

Fantje so večkrat osvojili naslov državnih prvakov, dekleta pa so bile dvakrat podprvakinje. V tem obdobju sta v naši šolski reprezentanci nastopila danes vrhunska košarkarja, **Radoslov Nesterović** (drugi igralec iz Slovenije), ki je svojo pot na-

daljeval v najmočnejši ligi NBA, ter **Jaka Lakovič**, ki trenutno igra za španski klub iz Barcelone in je v letošnjem letu na Evropskem prvenstvu na Poljskem odigral vrhunsko ter z našo reprezentanco osvojil najboljšo slovensko uvrstitev. Naš učenec je bil tudi **Zoran Klemenčič**, eden izmed prvih Slovencev med profesionalci v kolesarstvu.

Mnogo učencev iz našega šolskega okoliša je treniralo oz. še trenira hokej in so člani naše hokejske reprezentance, brata **Matej** in **Andrej Hočevnar**, **Jernej** in **Matic Jančar**, **Rok Čačič**. V atletski državni reprezen-

tanci sta tudi **Luka Križaj** – desetbojec in šprinter **Jaka Jerančič**. Seveda je kar nekaj naših učencev uspelo tudi v drugih športnih panogah: **Gregor Režonja** (nogomet), **Mojca Šuštaršič** (ritmična gimnastika), **Laura Črnigoj**, **Teja Kropivšek** in **Monika Kos** (košarka), **Miha Malus** (alpsko smučanje), ter **Luka Levec** in **Peter Bizjak** (perspektivna plavalca) ...

Ker še vedno spremljamo njihovo športno pot in smo ponosni nanje, je prav, da jim namenimo nekaj besed tudi na naših športnih straneh.

Jaka Lakovič – košarka

mlajše, kasneje pa tudi starejše selekcije KK Slovana. Za šolo je seveda igral košarko, zaradi svoje hitrosti in eksplozivnosti pa je več kot uspešno nastopal tudi v šolski atletski reprezentanci, in sicer v skoku v daljino.

Jale, kot ga kličejo prijatelji, je rojen 9. 7. 1978 v Ljubljani. V Sloveniji je najprej igral za matični klub Slovan, nato pa v sezoni 2001/02 prestopil h Krki, s katero je nastopal tako v slovenskem prvenstvu kot tudi v Evroligi. V času igranja za Krko je na tekmi Evrolige dosegel eno najvišjih ocen, 55.

Kariero je nadaljeval v grškemu klubu Panathinaikos, s katerim je osvajal grška državna prvenstva ter se uvrščal na Final four Evrolige. V sezoni 2006/07

se je preselil v Španijo, kjer je še danes eden od nosilcev igre pri Barceloni.

Lakovič je že dolgo član slovenske reprezentance, kjer igra na mestu organizatorja igre. Z njo se je udeležil vseh večjih tekmovanj v zadnjem času. Prvi nastop za izbrano vrsto seže v leto 2001, in sicer proti Španiji. Na uradnih tekmah je zastopal slovenske barve 44 krat in dosegel 479 točk, kar ga uvršča na 9. mesto večne lestvice. Prav letos je na Evropskem prvenstvu na Poljskem veliko pripomogel k temu, da je Slovenija dosegla dosedaj najboljšo uvrstitev – 4. mesto in si s tem zagotovila tudi nastop na Svetovnem prvenstvu, ki bo drugo leto.

Je učenec prve generacije, ki je končala osnovnošolsko obveznost na OŠ Božidarja Jakca. Tudi Jaka je začel z igranjem košarke na naši šoli v krožku, in sicer v 4. razredu, pod vodstvom Slovanovega trenerja Gorazda Nograška. Zelo hitro, zaradi dobrih motoričnih sposobnosti, predvsem pa ljubezni do košarke, je začel igrati za

Portreti naših perspektivnih športnikov

Katarina Beton, 8. b – badminton

Za badminton sem se navdušila sama. Začela sem s krožkom v šoli ter se kmalu zatem vpisala v badmintonško šolo BIT. Po enem letu med začetniki, sem bila sprejeta v badmintonski klub BIT.

Treniram štirikrat na teden po dve uri, kadar pa v soboto nimamo turnirja, imamo treninge tehnike tudi ob sobo-

ta. Turnirji so večinoma celodnevni ob sobotah, mednarodni pa ponavadi trajajo od petka do nedelje.

Igrala sem že na veliko tekmah, od državnih prvenstev do tekmovanj za mladinsko lestvico BZS, mednarodnih turnirjih ter ekipnih prvenstvih. Kot doseganje največje uspehe bi izpostavila 1. mesto na ekipnem državnem prvens-

tvu do 13 let, 3 zlate medalje na odprtem turnirju BIT open ter srebrni medalji v dvojicah, na mednarodnih turnirjih Srebrna žogica Lendava in Tom Youth Internacional.

Želim si še močno izboljšati tehniko in kondicijo. Moj cilj je priti v slovensko mladinsko reprezentanco.

Monika Pust, 8. b – badminton

Za izbrano športno panogo sem se odločila sama, ker mi je bil ta šport že od nekdaj všeč. Najprej sem badminton igrala na krožku v šoli, potem so me starši vpisali v badmintonško šolo BIT, kasneje sem bila sprejeta v badmintonski klub BIT.

Treniram trikrat do štirikrat tedensko po dve uri. Kadar med vikendom ni tur-

nirja, imamo trening tudi v soboto. Turnirji potekajo ponavadi cel dan.

Udeležila sem se že veliko tekem. Bila sem že na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Mogoče lahko omenim državno prvenstvo do 13 let, na katerem sem osvojila 3. mesto ženskih dvojic. Na mednarodnem tekmovanju sem letos v kategoriji do 15 let osvojila 3. mesto

mešanih dvojic. Bilo je še veliko drugih uspehov, vendar sta mi ta dva ostala v najlepšem spominu.

Moja vzornica je igralka Maja Tvrdy, ki je Slovenijo zastopala na olimpijskih igrah v Pekingu. Všeč mi je predvsem zato, ker ima zelo dobro tehniko in ker je zelo uspešna na vseh tekmovanjih. Moji cilji so, da bi imela čim več lepih uspehov ter izboljšano tehniko badmintona.

Portreti naših perspektivnih športnikov

Leon Bedjanič, 6. a – nogomet

Usmeril sem se sam, ker sem že od rojstva športnik. Najprej sem se usmeril v atletiko, potem sem nadaljeval pri smučarskih skokih, zdaj vztrajam pri nogometu v klubu Bravo. Treniram štirikrat do petkrat tedensko, vsako soboto ali nedeljo pa imam tekmo. Moj dosednji uspeh je bil doseženo ekipno 3. mesto v B nogometni skupini. Moj največji vzor je nogometaš Fernando Torres.

Moj cilj je, da bomo s to ekipo prvi na lestvici na koncu sezone, moja želja pa je, da bom nekoč igral v angleški ligi Barclays.

Nastja Milošević, 9. a – rokomet

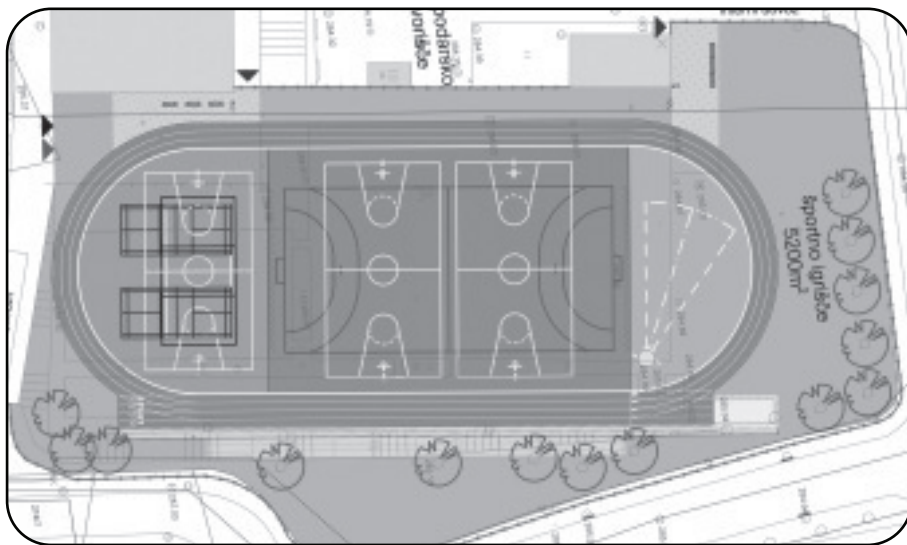
Rokomet treniram že od svojega sedmega leta. Prvič sem začela trenirati na pobudo moje najboljše prijateljice Ane Čačič, s katero še zmeraj treniram. Prve treninge sva obiskovali na OŠ Karla Destovnika Kajuha. Zdaj treniram pri rokometnem klubu Krim.

Treninge imam petkrat tedensko, v soboto imamo tekme, včasih pa imamo trening tudi ob nedeljah (tudi počitnice niso izjema). Rokomet je šport, ki me resnično veseli. Z ekipo, s katero se odlično razumem, smo dosegle odlične uspehe, med drugim tudi naslov držav-

nih prvakinj (l. 2007), naslov državnih podprvakinj (l. 2008) in nazadnje naslov evropskih prvakinj (l. 2009 – Barcelona, granollers cup). Osebnostno pa sem bila proglašena za najboljšo igralko na mednarodnem turnirju v Barceloni. Moj vzor so vsi uspešni rokometarji in rokometaršice, še posebej pa sta mi všeč Nikola Karabatić in Andrea Lekić. Moji cilji so še naprej uspešno trenirati rokomet in doseči še veliko uspehov.

Obnova našega zunanjega igrišča

Najbolj veseli in ponosni pa smo, da se je projekt obnove našega zunanjega igrišča le premaknil iz mrtve

točke prejšnjih let. Dobili smo podporo s strani sveta staršev, športnih klubov, ki delujejo na naši šoli ali v

okolici, prijavili smo se na razpis Fundacije za šport in idejni načrt, kako naj bi naše igrišče izgledalo po prepotrebni obnovitvi. V to ni bilo vloženo malo dela, saj smo sami izdelali tudi DIIP. Menimo pa, da nas najtežji del še čaka. Namreč idejni projekt je finančno ovrednoten na 436.000 eur. Za tretjino sredstev lahko kandidiramo na Fundaciji za šport, ostali del pa bi po našem finančnem načrtu pridobili na Mestni občini Ljubljana in Ministrstvu za šolstvo in šport (pribl. 33 %). Del sredstev, v višini 25.000 eur, pa bi lahko s pomočjo sponzorjev ali donatorjev pridobila šola. Pri tem računamo na pomoč ostalih zaposlenih na naši šoli ter seveda na vas, starši.

tekmovanja

Ekipno tekmovanje v atletiki

Športna tekmovanja smo začeli v četrtek, 24. septembra 2009, in sicer v malem in velikem atletskem pokalu. Tokrat smo izjemoma sodelovali v skupini D in kljub hudi konkurenci osvojili veliko medalj.

Pri mlajših so na stopničke stopile: **Lara Grošelj** v teku na 60 m – 2. mesto, **Rebeka Bačar** prav tako 2. mesto v teku na 300 m ter **Šejla Šište** 3. mesto v novi disciplini, metu vorteksa.

V ekipnem delu tekmovanja so tako dekleta kot fantje osvojili 4. mesto v skupini D.

Še boljše rezultate so dosegli starejši učenci in učenke. Pri fantih sta osvojila medalji **Benjamin Mesić** z osvojenim 2. mestom v skoku v daljino ter **Matevž Jerebic**, 3. mesto v skoku v višino.

V ekipnem delu so fantje osvojili

4. mesto skupine D.

Tradicijo zadnjih let, dobrih uvrstitev na atletskih tekmovanjih, so ponovno potrdila naša starejša dekleta. Tokrat so naredile še korak naprej, saj so v jesenskem delu tekmovanja zbrale največ točk v Ljubljani in se tako uvrstile na državno ekipno tekmovanje v atletiki.

No, medalje so si priborile: **Nastja**

Milošević 2. mesto, tek 60 m, **Eva Mustar** 3. mesto v teku na 300 m, 2. mesto **Monike Novak** v teku na 1000 m.

V skoku v višino smo sicer navajeni dobrih rezultatov, vendar zmaga **Tjaše Mehle** in to z novim šolskim rekordom 151 cm in še tretje mesto **Katarine Beton**, ki tudi ni kar tako. **Ema Barbič** je osvojila medaljo v skoku v daljino, tokrat srebrno, **Monika Pust** pa je bila bronasta v metu vorteksa. Tudi v zadnji disciplini atletskega tekmovanja so blestela naša dekleta, in sicer v štafeti 4 x 100 m, kjer so prepričljivo zmagala. V štafeti so tekle: **Nastja Milošević**,

Tjaša Mehle, Ema Barbič in Eva Mustar.

Za ekipno zmago deklet ni dovolj naštetih le dobitnice medalj, temveč so k temu uspehu veliko prispevale tudi vse učenke v naši atletski ekipi: **Nastja Milošević, Monika Dolničar, Saida Čehić** (60 m), **Eva Mustar, Naja Ferkov, Katja Strel** (300 m), **Monika Novak, Nika Hribernik, Nina Mislej** (1000 m), **Tjaša Mehle, Katarina Beton, Anja Banjanac** (višina), **Ema Barbič, Tina Hlebš, Leontina Dželadini** (daljina), **Andreja Pogačar, Špela Petek** (krogla), **Monika Pust, Manja Guček** (vorteks) ter dekleta, ki so tekla v štafeti – **Nastja, Tjaša, Ema in Eva.**

Šolski kros

tekmovanja

Za prvi športni dan so učenci od prvega do petega razreda imeli kros. Prvi trije iz vsakega razreda so se uvrstili na občinsko tekmovanje, ki je potekalo 6. 10. v Tivoliju.

Prvi razred – dekleta:

1. Ana Hlinar (1. b)
2. Taša Kušter (1. PŠH)
3. Ida Križnič (1. a)

Prvi razred – dečki:

1. Rok Seljak (1. PŠH)
2. Vid Hočevnar (1. a)
3. Kenan Selimovski (1. PŠH)

Drugi razred – dekleta:

1. Zala Resman (2. b)
2. Lana Jovanić (2. PŠH)
3. Tia Kušter (2. PŠH)

Drugi razred – dečki:

1. Žiga Mehle (2. b)
2. Anes Huremović (2. a)
3. Lovro Tušar (2. a)

Tretji razred – dekleta:

1. Florentina Shala (3. b)
2. Lejla Selimovska (3. PŠH)
3. Maša Martinc (3. PŠH)

Tretji razred – dečki:

1. Nal Pungerčar (3. b)
2. Aldin Salanović (3. b)
3. Jure Čad (3. PŠH)

Četrty razred – dekleta:

1. Erika Pust (4. a)
2. Lila Slabe (4. PŠH)
3. Kaja V. Ljuboja (4. a)

Četrty razred – dečki:

1. Urban Barbić (4. PŠH)
2. Anže Avbelj (4. PŠH)
3. Dino Omanović (4. a)

Peti razred – dekleta:

1. Lucija L. Kastelic (5. a)
2. Maja Šučur (5. b)
3. Ana Čičak (5. b)

Peti razred – dečki:

1. Domen Rojko (5. a)
2. Ažbe Bačar (5. c)
3. Admir Haliti (5. a)

Vsem iskreno čestitamo!

Lana Tomič, 3. a

Nogomet

tekmovanja

V mesecu oktobru so sledila tekmovanja za fante v nogometu, kjer pa nam ni šlo najbolje od »nog«. Naša predtekmovalna skupina za starejše fante je bila izredno težka, tako da so na koncu osvojili 4. mesto. V ekipi so bili: Benjamin Mesić, Dejan Stevanović, Saša Spasojević, Miha Bezlaj, 9. b ter Adnan Golubović, David Tabaković, Jaka Feist, Matevž Jerebic, 9. a.

Tudi naši mlajši nogometaši niso razočarali z igro, potrebovali bi samo kanček več sreče za boljšo uvrstitev. Za ekipo so nastopili: Leon Bedjanić, 6. a, David Dedić, Blaž Banjanac, Adrian Smakići, Emil Ciriković, Marcel Rakovnik, vsi 6. b, Marko Nikodić, 6. c, Damir Kišmetović, 7. a, Gazmend Shabani, Alen Osmičević, 7. b.

Tekmovanje v odbojki

Tekmovanje v odbojki za starejša dekleta je organizirala naša šola. Zaradi neprihoda OŠ Vodmat, so

dekleta v sredo odigrala vse tekme v naši predtekmovalni skupini. Prvo tekmo so zmagale s kar veliko raz-

liko v točkah. V drugi pa so prikazale nekoliko slabšo igro (predvsem preveč napak pri servisu), zato je sledil poraz z OŠ Trnovo. Z osvojenim drugim mestom v naši skupini, so se kljub temu uvrstile v 1. ljubljansko ligo in upamo, da bodo tudi tam uspešne. Za ekipo so igrale: Tjaša Mehle, Nastja Milošević, Tina Hlebš, Marina Pejanović, Anja Banjanac, Hana Begić, 9. a, ter učenki 7. razreda Špela Petek in Šejla Šistek.

Športna himna in maskota

V mesecu septembru smo razpisali nagradni natečaj za pridobivanje maskote ali zaščitnega znaka naše šole na športnem področju ter himne, s katero bi lahko športno navijali za naše športnike. Glede razpisa smo malo razočarani, saj smo pričakovali večji odziv naših učencev. Veliko več prispevkov je bilo pri ustvarjanju himne, zelo malo pa se je oddalo idejnih zasnov za športni znak šole. Zato smo se učitelji športne vzgoje odločili, da izberemo le himno. Pri izboru maskote oziroma znaka bomo še malo počakali ter prosili za pomoč učitelja likovne vzgoje oziroma računalništva.

Najboljša himna po izboru učiteljev ŠVZ

Športna himna
 Naša šola,
 šola mala, vse medalje bo pobrala.
 Rokomet, kros, nogomet,
 to nas ne skrbi,
 saj vsepovsod zmagujemo mi.
 Vsak pokal v naše roke pride,
 naša šola brez praznih rok ne odide.
 Na atletiki se odlično odrežemo,
 vse rekorde mi presežemo.
 Športna pot pri učenju nas ne ovira,
 super športniki smo mi,
 vsak od nas se dobro uči.
Nastja Milošević, Marina Pejanović

Športna himna

Mi smo Jakci, mi smo športni asi.
 Na tekmovanjih zmagujemo,
 tekmece premagujemo.
 Ko rečejo 1, 2, 3, pištola počí,
 in tako hitro stečemo,
 da se kadi, da za nami buljijo vsi.
 Ko se vrnemo v šolo,
 nas pričakajo in vzklikajo 1, 2, 3,
 polna omara medalj in pokalov že hiti.
Igor Sabljí, 7. a

Športna himna

Na Jakcu šport se razvija,
 in nasprotnike premaguje,
 jih poučuje kako se zmaguje.
 V športu nam gre odlično,
 saj zmagujemo pravično.
 Včasih nam gre, včasih pa ne,
 vedno se trudimo, da premagamo vse.
 Ker Eko šola smo, jemo zdravo,
 zato hitrejši in močnejši smo.
 Ni nam važno zmagati,
 samo tekmo opraviti.
 Po tekmi opravljeni,
 veseli smo vsi,
 sploh pa zato, ker smo zmagali.
 Noben nam ne seže do kolen,
 ker tako hitro tečemo in
 tako močno žogico mečemo.
 Včasih tudi izgubimo, ampak
 se še vedno veselimo, saj vemo,
 da bomo naslednjí kolajno osvojili
 in se bomo še bolj veselili.

Aljaž Eržen, Manja Guček in Amira Kasumović

dogodki

Intervju znana osebnost

Spremljali smo Evropsko prvenstvo v košarki za člane – Poljska 2009

V mesecu septembru je na Poljskem potekalo evropsko prvenstvo v košarki za člane. Že v predtekmovanju se je izkazalo, da napovedi naših košarkašev, da tokrat naredijo vse za odmevnejši rezultat, niso bile »iz trte zvite«, temveč resnične. Najtežja je bila prva tekma, ko so imeli na papirju najlažjega nasprotnika, Veliko Britanijo, katero so premagali s trinajstimi točkami. Sledila

je tekma s Srbijo, nepričakovano lahka zmaga, nato pa na zadnji tekmi tesen poraz po podaljški s favoriti, Španijo.

V drugem delu tekmovanja so naši najprej z visoko razliko premagali Litvo, nato domačine in nazadnje še s tesnim rezultatom za nas vedno neugodne nasprotnike, Turčijo. Sledil je četrtfinale. Zmaga je pomenila boj za medalje, poraz samo

borbo od 5. do 8. mesta. Na žalost se je v ekipi poškodovanemu Matjažu Smodišu pridružil še Goran Dragić, tako da je na mestu organizatorja igre ostal le **Jaka Lakovič, naš bivši učenec.**

V napeti tekmi je na koncu slavila Slovenija proti Hrvaški in tako že dosegla »zgodovinsko« uvrstitev: najmanj 4. mesto na EP. Kako težka je bila naša predtekmovalna skupina,

kaže rezultat, da so se kar tri reprezentance uvrstile med najboljše štiri v Evropi.

V polfinalu so se naši ponovno pomerili z reprezentanco Srbije. Poznalo se je, da so nosilci naše igre utrujeni. Najbolj obremenjen je bil prav gotovo Jaka, ki je vrhunsko vodil igro

vse tekme in zadeval koše v pomembnih trenutkih, tako rekoč brez minute počitka. Tesen poraz s Srbijo po podaljšku in nato še tesnejši z Grčijo je na koncu zadostoval za 4. mesto. Ostali smo brez medalje, malo razočarani, pa ne zaradi igre in borbe naše reprezentance, pač pa

zaradi tega, ker menimo, da so si fantje to medaljo resnično zaslužili. Ker smo ponosni na to, da je bil Jaka naš učenec, smo ga preko spleta prosili za kratek intervju. Prijazno se je odzval našemu vabilu in odgovoril na nekaj vprašanj o svoji uspešni športni poti.

Vprašanja za Jako Lakoviča, našega bivšega učenca, sedaj igralca španskega kluba Barcelone ter dolgoletnega člana naše košarkaške reprezentance, so sestavili učenci OŠ Božidarja Jakca: Katarina Beton, Leonтина Dželadini, Nika Žibert, Andreja Vidregar, učenke 8. razredov ter fantje 7. b razreda.

Pri katerih letih ste začeli trenirati ter kje in zakaj ste se odločili za košarko? Košarko sem začel trenirati nekje v četrtem razredu, najmočnejši razlog za mojo odločitev pa so bili moji prijatelji, ki so prav tako začeli trenirati. In seveda zato, ker sem bil že od malih nog čisto nor na šport.

Ali se še spomnite, kdo vas je učil prvih košarkarskih veščin na naši šoli? Ja, to sta bila Ciril Hribar in Darja Borovšek.

Verjetno ste igrali košarko v šolski ekipi, zato vas sprašujem, ali vam je kakšen dogodek, uspeh posebno ostal v spominu iz tega obdobja? Seveda, najbolj so mi ostali v spominu derbiji proti 'stari šoli', ki so bili vedno polni energije in čustev. Verjetno se bo slišalo smešno, ampak na te tekme smo se vsi prav resno pripravljali.

Ste za našo šolo tekmovali še v kateri drugi športni panogi (kateri in ali se še spomnite katero mesto ste dosegli)? Ja, za našo šolo sem nastopal tudi v malem nogometu in atletiki. Spomnim se, da sem bil občinski prvak in tretji na ljubljanskem prvenstvu v skoku v daljino.

Ali imate lepe spomine na našo šolo? Zelo lepe. Na šolo me vežejo zelo lepi spomini.

Na kateri srednji šoli ste nadaljevali šolanje? Na gimnaziji Šiška (športni oddelek).

V katerih klubih ste do sedaj igrali? Do sedaj sem igral pri Slovanu iz Ljubljane, Krki Novo mesto, Panathinaikosu iz Aten in FC Barceloni.

Koliko časa na dan oz. teden porabite za igranje košarke? Ogromno, košarka zavzema večji del mojega urnika. Čas treningov je odvisen od tekem in potovanj. V povprečju pa treniram okrog štiri ure na dan in odigram vsaj dve tekmi na teden.

Vas je kdaj hujša poškodba oddaljila od treningov in za koliko časa? Ne.

Ali vas košarka še vedno tako veseli kot na začetku kariere? Seveda me še vedno veseli, ampak zadnjih osem let, odkar igram v klubih, ki sodijo v evropski vrh, je košarka zame postala več kot le veselje in igra. V vrhunski košarki je potrebno veliko odrekanja, trdega dela, sicer ne ostaneš dolgo na vrhu. Vrhunska košarka v Evropi in seveda v Ameriki lahko rečem, da je velik posel in vsak dan se je treba ponovno dokazovati. Tisto začetniško veselje se spremeni v veliko borbo. Kljub vsemu pa, če ne bi čutil več tega veselja in ljubezni do košarke, ne bi bil tako uspešen.

Na kaj ali kateri športni dosežek ste najbolj ponosni? Veliko je bilo uspehov v moji dosedanji kariери, tako da sem

interview JAKA LAKOVIČ

prav na vsakega zelo ponosen in to zato, ker vem, da je bilo za vsakega potrebno trdo delati.

Ste kdaj pomislili, da bi bili uspešni pri katerem drugem športu? Verjetno. Že od majhnega sem bil zelo športen tip človeka in verjetno bi bil tudi v kakšnem drugem športu uspešen.

Kaj najraje počnete v svojem prostem času?

Svoj prosti čas najraje preživim z mojo deklico, prijatelji, deskam po internetu, berem (predvsem na potovanjih), igram video igrice ter gledam filme in serije.

Vas je šport kdaj oviral pri ljubezenskem življenju? Ne.

Kaj boste počeli po končani karieri? Želim postati vrhunski košarkarski trener vrhunškega evropskega kluba in selektor slovenske moške košarkarske reprezentance.

šola v naravi

Bila sem v Bohinju

V ponedeljek, 18. 5. 2009, smo vsi že zgodaj nestrpno čakali na avtobus, da nas popelje v Bohinj na naš tabor. Ko je avtobus le prispel, smo se usedli na sedeže in se odpeljali. Ustavili smo se na Bledu in skupaj z račkami pojedli sendviče. Rešili smo naloge in nadaljevali pot do penziona Bohinj v Stari Fužini.

Ko smo prispeli, smo zložili prtljago, nato pa zunaj na klopcah reševali naloge. Kasneje smo se tudi igrali. Po odličnem kosilu smo pripravili nahrbtnike in odšli v gozd, kjer smo reševali naloge in nabirali palčke za splav. V bližini Bohinjskega jezera smo skupaj z učiteljico naredili splave in jih spuščali po vodi. Meni je razpadel. Škoda! Imeli smo pol ure prostega časa in z Nežo sva se igrali družabne igre. Po večerji smo imeli zabavo, a ker smo bili utrujeni, smo kar hitro zaspali. Naslednji dan smo se zjutraj oblekli, si umili zobe in po okusnem zajtrku odšli na pohod okoli Bohinjskega jezera. Prehodili smo več kot polovico poti, nazaj pa nas je pripeljala ladjica. Sledilo je odlično kosilo, Anin rojstni dan, iskanje skritega zaklada in obisk gorskih reševalcev. Skupaj smo učiteljico z nosili privezali na drevo in jo tudi rešili. Šli smo se med dvema ognjema in vesela sem bila, ker je naša skupina velikokrat zmagala. Zvečer smo imeli zabavo v pižamah. Tretji dan smo po zajtrku odšli do Studora, kjer smo si ogledali Oplenovo hišo. Tam smo videli zelo veliko starih stvari: burkle, črno kuhinjo, hodulje ... Mimgrede smo se ustavili pri studorskih kozolcih in jih narisali. Ko smo se vrnili v penzion, smo dali potovalke v avtobus in šli na kosilo.

Napočil je čas, da se vrnemo domov. Med potjo sem nestrpno čakala, da vidim starše, babico in sestri. Pričakali sta me sestrici in skupaj smo odšle domov. To je bil moj najboljši tabor do sedaj. V Bohinju bi ostala še nekaj dni, saj je bil tabor nepozaben.

Lucija Vidergar, 3. PŠH

športni dan **Komna**

Nika, Naja in Eva so se veselile uspešnega pohoda na Komno.

Poreč

V ponedeljek, 7. 9. 2009, so se vsi peti razredi vključno z učitelji odpravili na šolske počitnice v Poreč na morje.

Tam so se učili plavati, čeprav že znajo, in skakali s pomola. Ko je petošolec prvič poskusil, se je bal, ampak je skočil in pljusnil v vodo. Ko je zagledal neznano ribo, je hitro priplaval iz vode in smo že mislili, da je videl morskega psa. Ko je izgovoril nekaj besed, smo razumeli, kaj govori. Rekel je, da je zagledal ribo, ki ima na nosu sabljo in bila je zelo velika.

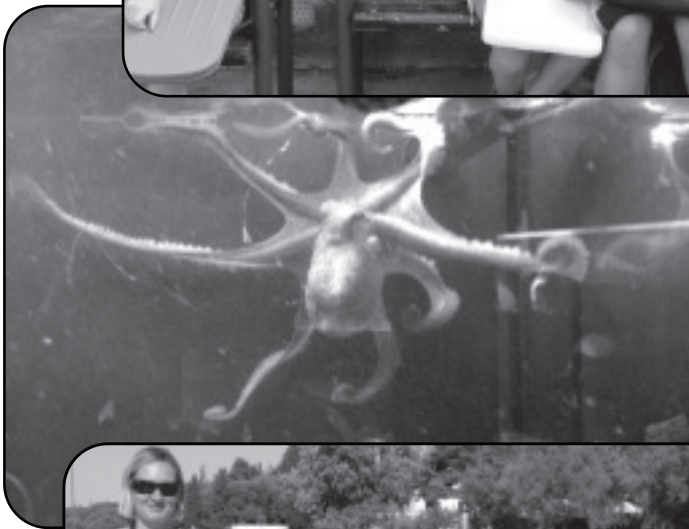
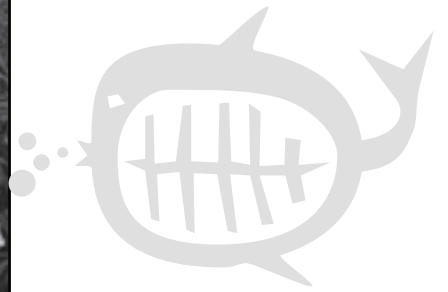
Kupovali so si pečen krompirček in sladoled. Skakali smo s kock. Vreme je bilo sončno, samo enkrat je malo padal dež, vendar otrok tega ni zanimalo in so se še vedno kopali. Ko je minilo pet dni, smo se odpravili nazaj v Ljubljano.

Katarina Ilić, 5. a

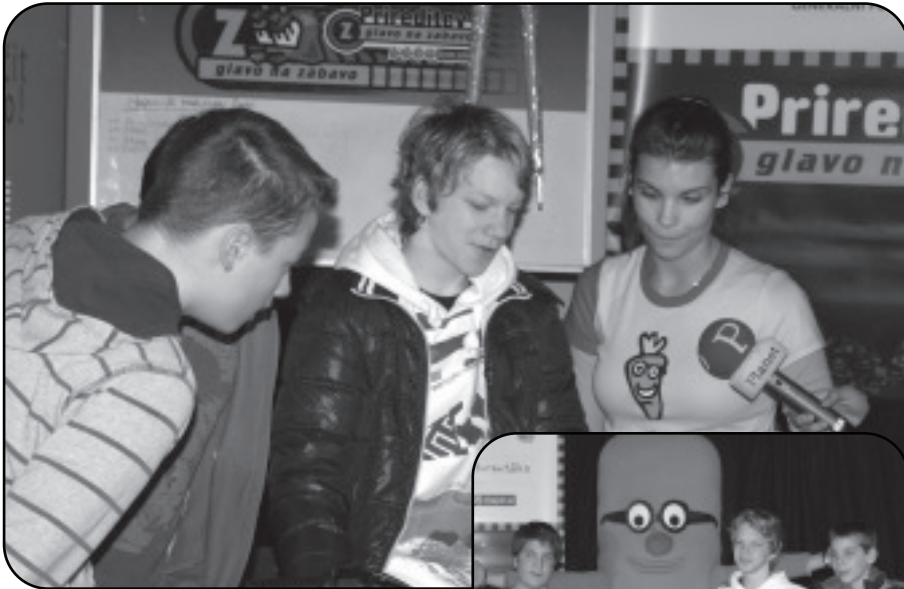
DOGODKI

uraja Nina Bernard

priredivitev

Z glavo na zabavo

V torek, 10. novembra so se učenci 7., 8. in 9. razreda udeležili prireditve Z glavo na zabavo, ki je potekala v dvorani ljubljanskega Koloseja. Na prireditvi so si naši učenci ogledali kratek film o posledicah prometnih nesreč in zakaj je pomembno, da ne pijemo alkohola in vozimo. Udeležili so se raznih nagradnih iger in dosegli naslednje nagrade:

■ Merjenje reakcijskega časa

1. mesto: David Tabakovič, 9. a
2. mesto: Klemen Sagadin, 7. b
3. mesto: Anže Hlebš, 9. a

Za nagrado so učenci prejeli kolesarsko čelado.

■ Adnan Golubovič, 9. a je prejel nagrado za pogum: obisk adrenalinskega parka in kabo

■ Urban Kobal, 9. a je po žrebanju anketnih vprašalnikov prejel glavno nagrado dneva: Ogled tekmovanja v smučarskih skokih, ki bo v Planici prihodnje leto. Ogleda se bo udeležil z ekipo.

■ V nagradni igri NAJ FACA sodelujejo naslednji učenci:

- Ožbej Ferkov, 8. b
- Jaka Pogačar, 8. b
- Nejc Lavrič, 8. b

Učenci in učenke naše šole so se ob koncu prireditve pridružili Generaciji 00 (nula, nula alkohola) na odru ter zapeli nekaj pesmi in veselo plesali.

Elvira Sušec

tekmovanje

Uradni rezultati 11. šolskega tekmovanja

Ljubljana, 9. 10. 2009 ob 13. uri

Znanje o sladkorni bolezni

Bronasto priznanje dobi tekmovalac, ki na šolskem tekmovanju doseže **najmanj 31 možnih točk**. Učenca Katarina Beton in Peter Kastelic sta v četrtek, 15. 10. 09 pisala dodatna vprašanja iz znanja o sladkorni bolezni zaradi enakega števila točk na šolskem tekmovanju.

Na državno tekmovanje so se uvrstili naslednji učenci: **Neža Geč, Tanja Gavranič** in **Peter Kastelic**.

Ime in priimek učenca/ke	Doseženo št. točk	Doseženo priznanje
Neža Geč, 9. b	38	Bronasto priznanje
Tanja Gavranič, 9. b	38	Bronasto priznanje
Peter Kastelic, 9. a	37	Bronasto priznanje
Katarina Beton, 8. b	37	Bronasto priznanje
Nika Hribernik, 8. a	36	Bronasto priznanje
Saša Spasojevič, 9. b	36	Bronasto priznanje
Anja Banjanac, 9. a	35	Bronasto priznanje
Monika Pust, 8. b	35	Bronasto priznanje
Nastja Milošević, 9. a	35	Bronasto priznanje
Tomaž Žigon, 8. a	35	Bronasto priznanje
Tim Ulčar Pertot, 8. a	35	Bronasto priznanje
Marina Pejanović, 9. a	34	Bronasto priznanje
Jan Žonta, 8. a	33	Bronasto priznanje
Anja Hren, 8. a	32	Bronasto priznanje
Helena Kranjc, 9. b	32	Bronasto priznanje
Lea Erzar, 9. b	31	Bronasto priznanje
Boštjan Čerin, 9. a	31	Bronasto priznanje
Nina Mislej, 8. b	31	Bronasto priznanje

Mentorica Elvira Sušec

Vsem tekmovalcem za dosežene rezultate čestitam!

Rezultati 11. državnega tekmovanja iz znanja o sladkorni bolezni, ki je potekalo 7. 11. 2009 so sledeči:

Tanja Gavranič iz 9. b je s 37 točkami dosegla **zlato priznanje**, **Neža Geč** iz 9. b in **Peter Kastelic** iz 9. a pa sta s 34 točkami osvojila **srebrno priznanje**.

Iskrene čestitke!!!

Novoletni bazar

Letos smo izdelke za dobredelni bazar naredili s pomočjo materiala, ki smo ga dobili od našega sponzorja, trgovskega podjetja BAUHAUS.

Ob tej priložnosti bi se jim radi še enkrat zahvalili.

tehniški dan Šolski muzej

Drugi razredi smo oktobra obiskali šolski muzej, v katerem smo spoznavali, kako je potekal pouk pred več kot stotimi leti. Najprej smo si ogledali film, nato rekonstrukcijo učilnice in predmete iz tistega časa (torba, tabla ...). Temu je sledil najboljši del, ko se je čas zavrtel nazaj in smo se znašli v učilnici, pred gospodom učiteljem. Tudi me, učiteljice, smo postale ponavljavke, sedele vzravnano, z rokami na hrbtu in gospodu učitelju odgovarjale zgolj stoje.

Bilo je zabavno in poučno.

Muzej Bistra

Bili smo v muzeju v Bistri. Ogledali smo si stare avtomobile in star vlak, ki mu rečejo lokomobil. Pokazali so nam tudi, kako so nekoč mleli moko. Tam smo delali tudi zapestnice iz volne. Meni je bilo najbolj všeč, ko je zapiskal vlak in ko se je iz dimnika pokadil črn dim.

Nal Pungerčar, 3. b

Zjutraj smo se zbrali pred šolo, kjer nas je že čakal avtobus. Odpeljal nas je v muzej Bistra. Tam smo si ogledali vlakomobil, mletje žita, izdelavo vozov, različne avtomobile in življenje v gozdu. Stkali smo tudi zapestnico. Izlet mi je bil zelo všeč.

Domen Slana, 3. a

Pri čebelarju

9. 10. smo šli na čebelarstvo razstavo. Ogledali smo si čebelarstvo pripomočke in čebele. Videli smo matičko, ki je imela na hrbtu številko. Potem smo izdelali svečke iz voska in poskusili med. Najbolj všeč mi je bil hojev med.

Klara Križnič, 3. a

humanitarna akcija

Srce na dlani

Učenci 2. a in 2. b razreda smo sodelovali pri humanitarni akciji »Nivea – podajte nam roko!« Vsak učenec 2. a razreda je poslikal odtis svoje dlani, učenci 2. b pa so z odtisi oblikovali sonce ali metulja. Z odtisom dlani so prispevali v Učni sklad Nivea. Zbrana sredstva bodo namenjena štipendiranju posameznih otrok.

Nina Bernard

Najprej smo se spoznali z Natašo. Nataša je bila zelo prijazna. Potem smo si ogledali čebelarstvo opremo. Ogledali smo si tudi čebele in poiškali matičko. Imela sem se zelo lepo.

Aleksandra Jug, 3. a

V ozvezdju postelje

Lutkovna predstava

Bili smo v lutkovnem gledališču. Predstavo smo si ogledali v tednu otroka. Obiskali smo jo učenci od prvega do tretjega razreda. Bila mi je zelo všeč. Videli smo zvezdico Zvezdono, Zvezdino in Zvezdano. Najbolj mi je bila všeč Zvezdana. Nastopal je tudi Komet. Bili sta tudi

ozvezdji Mize in Omare. Ozvezdje Omare je bil nekakšen hotel. V ozvezdju Mize je živila zvezdica Zvezdana, preden jo je Komet pregnal od doma. Najbolj smešen mi je bil paznik, ki se je slekel do spodnjih hlač.

Laura Končina, 3. b

predstave

Danes smo se z avtobusom odpeljali v Šentjakobsko gledališče. Ogleдали smo si predstavo z naslovom V ozvezdju postelje. V predstavi so nastopili igralci. Ko so končali, smo jim zaploskali in se odpravili nazaj v šolo.

Domen Slana, 3. a

Predstava Leteti

Predstava Leteti mi je bila zelo všeč. Ne samo zaradi scenarija, ampak tudi zaradi veliko dobre energije, ki sta nam jo pokazala italijanska igralca. Gotovo sta se morala zelo potruditi, saj sta v predstavi uporabila veliko slovenskih besed, čeprav prihajata iz tujine. Predstava me je veliko naučila. Vsi smo različni in če želiš v življenju uspeti, moraš biti vztrajen ter včasih tudi kaj žrtvovati. Predstava se mi je zdela tudi smešna in zabavna. Na koncu sem zav-

pila še v italijanščini hvala. To mi je pomenilo zelo veliko, pa čeprav smo izmenjali le nekaj besed.

Ariana Pavlič Dolgan, 4. a

5. oktobra, smo si ogledali predstavo Leteti. Nastopala sta dva igralca. Enemu je bilo ime Gustavo, drugemu pa Gioacchino. Gioacchino želi leteti brez motorjev v smeri vetra. Gustavo pa misli, da se brez motorja ne da leteti. Zato želi izumiti motorno vozilo, ki bo poletelo kot letalo. Pre-

pirata se in eden trdi, da se leti brez motorja, drugi pa, da to ni mogoče. Tako se prepričujeta, kako letiš in kako ne. Na koncu predstave skupaj sestavita neko vozilo in se dvigneta 50 m nad zemljo.

Predstava mi je bila zelo smešna, lepa, vesela in zabavna. Všeč mi je bilo, da sta bila oba igralca Italijana in nista znala dobro govoriti slovensko. Trajala je celo uro, meni pa se je zdela zelo kratka, saj mi je čas hitro minil. **Katja Mačesič Šulterer, 4. a**

Vezenje

Življenje naših prednikov je bilo močno prepleteno z vezenjem. Z leti zanimanje za vezenje ni povsem usahnilo. Ker je del kulturne dediščine, je potrebno znanje umetniških ročnih del prenašati iz roda v rod. Navdušeno in z velikim veseljem to že vrsto let počne gospa Matilda Mlakar. Pod njenim vodstvom je na naši šoli potekalo izobraževanje za učitelje – mentor-

je vezenja. Gospa Matilda Mlakar je tudi avtorica prvega slovenskega učbenika za vezenje z naslovom *Vezenje v osnovni šoli*.

V četrtek, 12. 11. 2009, je na naši šoli potekala kulturna prireditve, kjer je avtorica predstavila učbenik in željo ter pomen prenašanja znanja o vezenju na mladi rod. Ob tej priložnosti so tečajnice prejele potrdilo o opravljenem izobraževanju za pouče-

vanje izbirnega predmeta Vezenje in krožka Vezenje v osnovni šoli. Hkrati pa je bila tudi otvoritev razstave vezenin mentorice vezenja.

Dogodek so s kulturno prireditvijo popestrili učenci dramskega krožka 6. a razreda in mentorica Romana Šarec Rojc. Posebna zahvala vsem sodelujočim.

Nadja Korelc in Lili Pesek

Sodelovali so učenci dramskega krožka, in sicer gre posebna zahvala Petri Vidrih, ki je povezovala program, Daši Duc za vlogo babice in Leonu Bedjaniču za vlogo Mihca v dramski igrici Tajno društvo PGC, Žigi Vehovcu za nastop s harmoniko ter Leonu Bedjaniču, ki nam je zai- gral na klavir. Vsi sodelujoči so učenci 6. a razreda.

Zahvala gre tudi ga. Mariji Šarec, ki nam je za obogatitev odra posodila svoja ročna dela – vezenje v tehniki križci.

mentorica dramskega krožka in vodja prireditve Romana Šarec Rojc

ustvarjalnost

Jesensko ustvarjanje

1. b je obiskala gospa Jesen

V razred je prinesla jesenske plodove, semena, dobrote, obarvane liste dreves ... in vse to zato, da učence spomni na čudovita jesenska ustvarjanja z naravnimi materiali. Z učenci smo v okviru podaljšanega bivanja izdelovali sončnice (trgan-ka). Kako so sončnice okusne, so poskusile črne vrane iz papirja. Da ne bi vrane pojedle preveč sončni-

nje so učenci nizali pri likovni vzgoji z učiteljico Lidijo in vzgojiteljico Mirko.

Pano pred razredom so popestrili izdelki iz ličkanja – okrog jesenskega drevesa si veverice nabirajo ozimnico, ptice se zbirajo v jato, mušnice so prikukale na plano ...

Zanimivost so bile tudi družabne igre z jesenskimi plodovi in s seme-

ni. Nekaterim igram smo zamenjali figurice s koruzo, fižolom, kostanji, z želodi in z bučnimi semeni. Učencem je bila igra zabavna, zanimiva, na trenutke razburljiva, predvsem kadar je ponagajal fižol in se odkotalil na nepravo mesto.

Pika na i ... že kaj diši? Kostanjev piknik in to v razredu, ker se nam je sonce ta dan skril. Gospod kuhar nam je skuhal kostanj. Hvala gospod Srečko! Mi pa smo si, razen tistih, ki kostanja ne marajo, dobro napolnili želodčke. Pa naj še kdo reče, da v šolo hoditi ni zabavno.

Biserka Novak

nih semen, smo naredili tudi živopisna strašila na paličici. V jeseni res ne gre brez strašil in kako ponosno so na jesenski razstavi na hodniku klicala po ogledu.

Naredili smo tudi poučno razstavo LISTJE ODPADA. Učenec Arne se je s svojo družino odpravil po jesenske liste v Botanični vrt. Prinesel je ogromno različnih vrst jesensko obarvanih listov. Le te smo z učenci prilepili na kartončke, napisali ime drevesa na katerih so listi rasli in jih z veseljem pokazali tudi drugim učencem na razstavi.

Razred smo okrasili z odtisi listja ter verižicami iz jesenskih plodov. Sled-

ustvarjalnost

Ogrožene živali

Učenci 4. b razreda pri ustvarjanju plakata *Ogrožene živali* pri nas in po svetu v okviru Eko bralne značke. Ob delu so spoznali, kdo vse ogroža živali, zakaj izginjajo iz našega okolja in katere živali so ogrožene.

Mali žabec Kvak

Učenci 3. a in 3. b so poustvarjali po slikanici *Mali žabec Kvak* pisateljice Neže Verdonik v okviru Eko bralne značke. Plakata predstavlja čisti ribnik z zdravimi žabicami, ki ga je oblikoval 3. b razred, ter onesnažen ribnik z bolnimi žabicami, ki ga je oblikoval 3. a razred.

Eko bralna značka

V okviru Eko bralne značke so učenci 2. b razreda poustvarjali po slikanici *Listko* in njegova življenja pisateljice Helene Kraljič in ob njej spoznali pomen recikliranja papirja.

pripravila Sabina Grabljevec

Drevesa iz gozdnih plodov

Ker otroke učimo življenja v sožitju z naravo, sva se z učiteljico Valentino Ovnič odločili, da bomo izdelali drevesa iz gozdnih plodov in stvari, ki jih najdejo v naravi. Prinesli so veliko stvari in veselo ustvarjali, kar se je poznalo tudi na čudovitih izdelkih.

Nina Bernard

eko zgodbice

Delfin Eko

V morju je živel delfin po imenu Eko. Delfin Eko je plaval v vodi in se je zagozdil v gumi. Začel je klicati na pomoč. Mimo je prišla hobotnica, ki ga je hotela izvleči. Iz nje je v vodo padla nafta, ki je hobotnico skoraj oslepila. Mimo je priplaval morski pes Mark in pregriznil gumo, tako da se je delfin Eko rešil iz nje. Nato je poklical sinjega kita, kralja morja. Kit je odplaval na površje, kjer so se zmenili z ljudmi, da ne bodo več metali smeti v vodo.

Mark Ravši, 4. b

Kako je svet umazan

Nekoč je živel zajec, ki je rad skakal po travniku. Kot vsak dan je prišel na travnik in povsod je bilo vse polno odpadkov. Zato ni mogel skakati po travniku. Nenadoma se je domislil, da bi on in njegovi prijatelji pospravili vso nesnago, seveda z zaščitnimi rokavicami in s posebno obleko.

Zdaj imajo vse lepo in zajec lahko spet skaklja po travniku in ljudje ne mečejo več smeti po tleh.

Sonja Grilj, 4. b

Moja EKO zgodbica

Nekega dne je šla veverica Pika malo naokrog in ko je prišla do nekega drevesa, je videla okrog njega polno smeti. Takoj je šla po svoje starše. Povedala jim je, koliko smeti je videla. Pika in njeni starši so takoj vzeli rokavice in odhiteli v gozd. Zatem so pobrali smeti in odšli domov. Naslednje jutro je na njihova vrata potrkal zajček in se jim zahvalil, da so pobrali smeti.

Tina Nikolič, 4. b

Moja EKO zgodba

Nekega dne je rak užival v morski gladini. Potem je nanj skoraj padla konzerva. Rekel je: »Tole moramo očistiti!« S hobotnico sta vse očistila. Potem je prišla smetarska ladja. Hobotnica je naložila smeti na ladjo. Oba so nagradili z EKO medaljo in bila sta slavna.

Jan Kupnik, 4. b

Dogodivščine ribe Lenke

Nekoč je riba Lenka plavala v potoku. Kar naenkrat je zagledala konzervo. Malo je manjkalo, da bi se ujela vanjo, a se na srečo ni. Ozrla se je na površje in zagledala polno smeti. Šele takrat je ugotovila, zakaj ni mogla spati. To je bilo zato, ker so prišli ljudje. Razmišljala je, kaj lahko stori. Zagledala je netopirja Strahca, ki je še spal. Zadrta se je in ga zbudila. Nato ga je prosila, če bi lahko ponoči stražil potok. Netopir je rekel, da lahko. Ko se je znočilo, je Strahec prišel na stražo. Kar naenkrat je zagledal ljudi. Še preden so začeli smetiti, jih je prestrašil. Od takrat naprej jih ni bilo več.

Tine Flis, 4. b

Na travniku smeti

Nekega dne je medved Brundo na tleh našel vstopnice za kino. Poklical je prijatelje in skupaj so se zmenili, da bodo šli v kino. Pobiralca kart so vprašali, kateri film igra v kinu. Odgovoril jim je, da bo na sporedu film o onesnaževanju okolja. Med potjo do kina so videli veliko injekcijskih igel. O tem so obvestili svoje starše. Ogledali so si film o okolju in sklenili, da svojega gozda ne bodo nikoli umazali!

Una Haznadar, 4. b

O veverici Lojzki, ki je počistila gozd

Nekega dne so mimo morja prišli štirje prismuknjeni fantje. Ker so bili pijani, so v vodo vrgli plastične vrečke, smeti in konzerve. Veverica Lojzka je opazila, kaj počnejo fantje. Hitro je stekla povedati staršem. A bilo je prepozno, v morju se je morski kit Pepe ujel v plastično vrečko. Skoraj bi poginil, če mu ne bi pomagal rakec Jakec. Na kopnem pa so tisti trenutek starši veverice Lojzke izvedeli to novico.

Hitro so razglasili sestanek, da poberejo smeti. Ko so vse počistili, so naredili plakat, na katerem je pisalo: NE ONESNEŽUJ OKOLJA!!! Postavili so ga na palčko, kjer še danes stoji. Ne spreglejte ga tudi VI!

Nika Modic, 4. b

jesen na pohodu

Polžek Tone dobi svoj poklic

Nekega dne je šel polžek Tone na nedeljski sprehod. Ravno ko je prav ponosno lezel med listjem, se je nabol na injekcijsko iglo. Polžek Tone je takoj začel klicati na pomoč, pa so ga slišale tri male ptičice, ki so imele ravno čistilno akcijo. Polžka Toneta so rešile in mu predlagale, naj se jim pridruži, da se to ne bo zgodilo nikoli več. Polžek Tone se jim je res pridružil. Nadel si je zaščitno obleko in rokavice. Tako je polžek Tone dobil zanj dišeč poklic smetar. Polžek je bil zelo presenečen in ponosen na svoj poklic. Prej ni nikoli niti pomislil na smeti. Če pa je zdaj zagledal kakšno smet, je takoj poklical ptičice in skupaj so jo odnesli. Tako so Tonetovi sprehodi potekali kot po maslu.

Lia Hribernik, 4. b

MISLI O ŽIVALIH

Moja najljubša žival je osa. Živi v osirju na drevesu. Je črno-rumena. Na zadku ima želo, s katerim te piči. Hrani se s sladkimi stvarmi. Mladiči so ličinke. Poznamo več vrst os: samotarska osa, ki izleže jajčeca v druge živali, večje ali celo manjše od sebe. Ne uboga zaradi tega, ker je divja.

Kaja Matjaž, 3. b

Moja najljubša žival je bil pes. Imel je rjavo-belo dlako. Ime mu je bilo Tači. Živel je pri dedku in babici, dokler ga ni povozil avto. Hrani se je z ostanki hrane in z briketi. Pil je umazano in čisto vodo. Zelo je bil prijazen in ubogljiv.

Laura Končina, 3. b

Izgleda zelo lepo. Ima tudi dolgo grivo. Živi na kmetiji. Hrani se s travo. Lahko ima mladičke. Poje čisto vodo. To je konj.

Vladimir Točkov, 3. b

Moja najljubša žival je pes. Psi so zelo igrivi. V Litiji imamo psa, ki mu je ime Timi. Pse imam rada, ker se radi igrajo in spijo.

Lana Tomić, 3. a

Gospa Jesen

Jeseni začne odpadati listje. Pripravlja se na zimo. Pripravljajo se tudi različne živali, kot sta medved in veve-rica. Jeseni postaja zelo mrzlo. Jesen mi je zelo všeč, ker drevju odpada listje. Takrat lahko tudi pograbimo listje in se mečemo vanj. Jeseni je avto povozil Tačija, kužka moje babice in dedka. Jeseni se tudi obmetavamo z listjem.

Laura Končina, 3. a

JESEN

JESEN JE ZELO VESELA IN LEPA. JESENI ODPADAJO LISTI. TAKRAT SO NA NJIVI PRIDELKI. KO POGRABIMO LISTJE NA KUP, SE VRŽEM VANJ. S PRIJATELJICO TIJANO SE JESENI OBMETVAVA Z LISTJEM. PRIDE TUDI K MENI IN GREMO Z MOJO MAMICO NA VRT. NA VRTU OKOPAVAMO, GRABIMO IN POBIRAMO PRIDELKE, KI SO ŽE DOZORELI. JESEN MI JE ZELO LEPA TUDI ZARADI TEGA, KER JE POVSOD POLNO PISANIH BARV.

Manca Škrbec, 3. b

Jaz Vran

Kra, jaz sem pa vran. Po polju iščem zrna, da bi se nahranil. Potem me pa spodijo, a jaz sem bolj pameten kot oni! Po oreh grem in nato ga pri rdeči luči vržem na cesto. Se usedem na bližnji drog in počakam na zeleno luč, pri kateri se avtomat za drobljenje orehov aktivira. Počakam na rdečo luč in nato grem pobrat oreh. Ko se nahranim, grem na zabavo. Ta zabava je res kra. Na njej plešemo po vransko. Danes bomo plesali vransko polko. Po njej se grem sprostit na drevo. Po končanem dnevu grem spat ob dimnik, kjer je toplo.

Jan Žibert, 6. c

Mala veverička ne more spati

Mala veverička je pojedla svojo večerjo in odšla v posteljo. Oblekla si je pižamo in umila zobke. Ko se je ulegla v posteljo, ni in ni mogla zaspati. Potem je poklicala mamo. Veverička ji je povedala, da ne more zaspati. Mama jo je uspavala: »Psssst, zdaj pa zaspi.«

Jasna Čarman in Taša Kušter, 1. PŠH

sodelovanje Sodelovanje na mednarodnem EKO projektu v Avstriji

Naša šola je bila v začetku letošnjega šolskega leta izmed številnih evropskih šol izbrana za sodelovanje na mednarodnem ekološkem projektu z naslovom »European schools for a living planet« (Evropske šole za živi planet). Skupaj z učenko Leo Erzar iz 9. b razreda sem se v mesecu oktobru udeležila enotedenskega izobraževalnega seminarja v Avstriji. Vsak učitelj je prišel v spremstvu enega učenca ali učenke, kar pomeni, da se je seminarja udeležilo 60 učiteljev in učencev iz številnih držav: Avstrija, Slove-

nija, Hrvaška, Srbija, Romunija, Bolgarija, Češka, Slovaška, Madžarska in Ukrajina. Vsak dan je bil zapolnjen s skrbno načrtovanimi in izvrstno organiziranimi predavanji in delavnicami na temo ekologije in ohranitve našega okolja. Vse aktivnosti so potekale v angleščini in so bile interaktivne narave, kar pomeni, da smo tako učitelji kot učenci aktivno sodelovali pri izvedbi posameznih dejavnosti. Ker smo bili nastanjeni znotraj avstrijskega nacionalnega parka Neusiedler See, smo se večkrat o pravili v naravo in neposred-

no opazovali tamkajšnje živalstvo in rastlinstvo. Na koncu te na smo dobili okvirna navodila za izdelavo eko projekta, ki ga bo tekom šolskega leta izvajala vsaka šola udeleženka s svojimi razredi. Dobili smo veliko novih zamisli, kako lahko učitelji v razredu vzpodbujamo mlajše generacije pri vzpostavljanju odgovornega odnosa do našega planeta. Vsi skupaj smo pridobili veliko novih prijateljev, izmenjali svoje izkušnje in ponovno ugotovili, kako dinamičen in zanimiv je lahko učiteljski poklic.

učiteljica Eva Grill

Eko vesoljček

Piiip piiiip piriripp.... To je vesoljski pozdrav!

Mi, ki ne živimo na Zemlji, že vrsto let občudujemo vaš planet. Ker poznamo tehnologijo svetlobe, lahko v tisočinki sekunde z vesoljsko ladjo prepotujemo ogromen del vesolja. In povem ti, da nikjer v vesolju ni tako čudovitega in lepega planeta, kot je vaša Zemlja. Vendar nas v zadnjem času še posebej skrbi dejstvo, da z vašim pla-

netom tako grdo ravnate. Moj dragi prijatelj, povem ti, da boš že zelo veliko naredil, če se boš držal naslednjih navodil:

- popolnoma izklopi vse naprave v stanovanju, ki jih ne uporabljaš;
- varčuj z vodo;
- pozimi zmanjšaj temperaturo v stanovanju in se raje dobro obleci;

- čim več hodi peš, vozi kolo ali uporablja javni prevoz;
- ločuj odpadke;
- ne kupuj plastičnih izdelkov (vrečke, plastične steklenice ...);
- ko greš na izlet s starši ali sošolci, upoštevaj bonton narave;
- spodbujaj svoje prijatelje, naj se obnašajo eko.

Upam, da boste čim prej spoznali, da morate ukrepati hitro. Zemlja nima več časa, da ohrani svojo lepoto.

Vaš prijatelj! Piiiip
(tako rečemo adijo)!

Mateja Broš

**"Šele ko bo posekano zadnje drevo,
ko bo zastrupljena zadnja reka,
in ujeta zadnja riba,
šele takrat boste spoznali,
da denarja ne morete jesti."**

Izrek indijanca iz plemena Cree

Če bi rad z menoj delil svoje ideje, kaj še lahko storiš, da bi izboljšal zdravje vašega planeta, piši na naslov: mateja.bros@guest.arnes.si

Naši otroci – pesniki

SREČA

Sreča je nekaj po čemer hrepenimo,
da spremljajo nas lepe stvari,
da se nam zmeraj dobro godi.
Kamor koli gremo, sreča se nasmiha mi,
to si želimo.

Ni sreča le zadetek na lotu in izžreban nov avto,
sreča je veliko več.
Da ne sedimo žalostni v kotu,
temveč nasmeh, ki ti na obrazu gori,
ki ga delimo s svojimi najbližjimi.

Nekateri pa v srečo ne verjamejo,
ne verjamejo v srečne prigode.
Prično verjeti, ko se jim zgodi kaj slabega,
ob slabih trenutkih,
ki jih prinesejo časi usode.

Sreča je vedno na naši strani,
če se za to le dovolj potrudimo.
Tako so lahko nekateri trenutki z rožicami postlani,
če verjamemo vase in mislimo pozitivno,
ter pozabimo na grde čase.

Nastja Milošević, 9. a

PALČEK SANJALČEK

Spi, spi, spi.
Palčku se mudi.

Spi, spi, spi,
palček v sanje hiti.

Palčku se mudi,
da otroke v sanjah razveseli.

Palček sanjalček, on že v sanjah spi,
ko pa jutro pride, hitro odhiti.

Katja M. Šulterer, 4. a

JESEN

Pomlad je zdaj zbežala
in jesen se prikazala,
zdaj v šale, rokavice
hitro se zavijte.

Kape držite, liste
lovite, uživajte, ker
kmalu bo sneg.

Anita Tara, 5. a

PTIČICA SINIČKA

Ptičica sinička kaj si naredila?
Jajčka sem zvalila.
Kje si jih pustila?
Pustila sem jih tam,
kjer mir je super sam.

Ptičica sinička poje malim ptičkom.
Čiv čiv čiv,
čiv čiv čiv,
ptiček je igriv.

Ptički pa odvrnejo lonec,
mi pa rečemo KONEC.

**Katja M. Šulterer, 4. a in
Sara Janevski, 4. a**

POČITNICE

Vsako leto na šoli završi,
ko čas lenarjenja se bliža.
Učenci domov zdrvijo
in knjige v kot zabrišejo.
Ta dan je tako vesel,
da še ptiček bi zapel.
Kovčke pripravljamo
in se na počitnice odpravljamo.

Polona Smrekar, 3. b

p o e z i j a

URA

Tika taka, tika taka,
kaj res nikoli ne počaka?

Tika taka, tika taka,
včasih je res prava spaka.

Ko se nam mudi, kazalce
še hitreje vrti.

Ko pa kaj čakaš, pa stoji.
Vsaj tako se nam zdi.

Tika taka, tika taka,
ura je pač taka.

Katja M. Šulterer, 4. a

ZAJČEK

Hopsasa, hopsasa,
zajček skače sem ter tja.

Hopsasa, hopsasa,
zajček res lepo se igra.

Nato pa medved pricaplja
in zagodrnja.
Le kaj tu ropota?

Zajček poje,
ojla la, ojla la,
plešiva oba!

Katja M. Šulterer, 4. a

PRVI APRIL

Kdo je stric, ki smeh vam prinaša?
To je seveda prvi april.
Vsako leto kozolce prevrača
in v smeh sili milijone ljudi.
Tako ko zjutraj odprem oči,
mami mi reče, da pouka danes ni.
Na žalost vse je samo šala,
ker prvi april nagaja.

Laura Končina, 3. b

ČEŠNJE CVETIJO

V daljavi vidim lepo drevo,
ki svoje veje k nebu steguje,
vsako vejo ponosno krasi
na tisoče belih oči.
Iz vsakega cveta rdeč sadež bo nov,
ki ga raje pohrustam kot slasten bonbon.

Eva Tusič, 3. a

SPET V ŠOLO

Vsako leto pride čas,
ko šolar mora v svojo »vas«.
Ta vas je za odličnjake špas,
polna zvezkov, zanimivih knjig
in veselih stvari.

Prvošolci z velikimi očmi,
nasmejani hitijo v prve klopi
in spoznavajo nove stvari.
Mi smo pa že stari mački,
vsega že navajeni,
zato imamo manj skrbi.

Nika Simšič, 2. b

NARAVA

Narava ima bujne gozdove
in na svojih pisanih
jesenskih drevesih plodove.

Narava je velika
in zato nas strašno mika,
da podali bi se vanjo.

Ko pa dež se ulije,
vsa polja, vsa drevesa
in še cvetlice pisane umije.

V gozdovih zrastejo zelenice
in na njih se ženijo ptice.
Ko pa priletita črni krokar in pa vrana,
brž vsi zbežijo in odletijo do Pržana.

Ko pa se zvečer na livado pridejo pasti srne,
se ena zvezda utrne in kot utrinek pada na zemljo.

Kaja Vrakelja Ljuboja, 4. a

TRGATEV

Vsako leto novembra je čas,
ko trgatve se vrstijo.
Takrat odpada listje zlato
in trga se grozdje mlado.
Veter, veter, piha, piha
in drevesa šumijo,
vrtnarji pa ponosno nad trgatvijo lebdijo.

Katarina Ilić, 5. a

*To pesem posvečam
vsem svojim dobrim prijateljem.*

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je preplet močnih vezi,
je lep občutek,
ki ga lahko ustvarite le vi, najboljši prijatelji.
Prijatelji so tisti,
ki ti stojijo ob strani,
niso zaprti vase,
so tu ne glede na dobre ali slabe čase.

Enostavno mi pomenite vse.
Brez vas nikakor več ne gre,
vse bi bilo drugačno,
moje srce vaše ljubezni lačno.
Brez vašega smeha,
smeh skoraj nemogoč.
Brez vas bi bil svet popolnoma dolgočasen in otežujoč.

Brez vašega pogleda
je vse črno belo.
Brez vašega glasu
je vse brez lepih besed.
Brez vas sem nič,
ker pravo prijateljstvo gradi neskončen svet.

Nastja Milošević, 9. a

Srečna sem, ko sije sonce

Osrečijo me lahko že malenkosti. Sreča je tudi veliko večja, kadar na vse stvari in dogodke gledam pozitivno oziroma kot pravi pregovor: »Na vse je treba gledati s kančkom humorja.«

Srečna sem, ko sije sonce, ko me mami za zajtrk že navsezgodaj zjutraj, preseneti s palačinkami, srečna sem, ko mi babica speče potico kar tako, ker me ima rada. Te majhne stvari mi vsakič polepšajo dan, pa čeprav lahko sonce sije prav vsak dan ter se velikokrat posladkam z domačimi dobrotami mamice in babice, sreča nikoli na zbledi. Take vrste srečo ponavadi pokažem s širokim nasmehom ter željo, da bi osrečila še vse ljudi okoli sebe. Srečna sem tudi vsakokrat, ko pomislim na moje prijatelje in družino, ki me imajo radi ter me podpirajo.

Tudi ko igram badminton sem velikokrat srečna. Občutek, da bi skakala do stropa, je še posebno velik po naporni tekmi, ko vem, da sem igrala dobro ter da so trenerji in starši ponosni name. Takrat res ni pomembno, ali sem igro dobila ali ne, saj razmišljam le o tem, kako sem vesela, da sem začela trenirati ta čudovit šport. Ta občutek velike sreče pa je navadno prisoten tudi proti koncu šolskega leta. Seveda ne zato, ker bi tako težko pričakovala konec pouka, pač pa ker sem zadovoljna, da sem uspešno zaključila še eno leto, se naučila veliko novega ter se udeležila številnih zanimivih tekmovanj. Predvsem pa sem vesela, da je ves stres za mano.

Malce drugačna sreča, lahko bi ji rekli tudi sreča olajšanja pa je, ko le za las ujamem avtobus ali pa ko pozabim napisati domačo nalogo in jo ravno tisti dan učitelj ne pregleda. Po takih dogodkih se čez čas skupaj s prijatelji dobro nasmejimo ter modrujemo, kakšno srečo sem imela.

Če sem srečna, se mi zdi tudi življenje veliko lepše, ljudje prijaznejši, šola pa manj naporna. Sreča res polepša življenje.

Katarina Beton, 8. b
mentorica Romana Šarec Rojc

z g o d b e

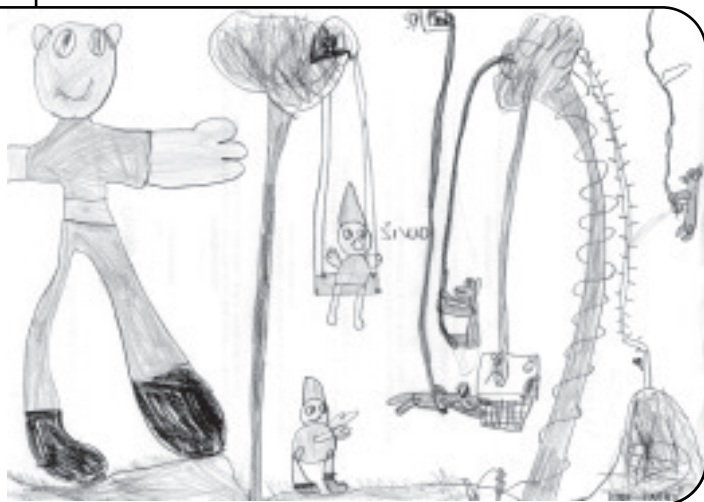
Dežela Lajlonija

Dežela Lajlonija je dežela pravljicnih bitij. V njej prebivajo velikani, škratje, palčki, govoreče živali, žive igrače in drugi. Dežela Lajlonija je bila dolina, s strani obdana z gorovjem. V njej je vedno sijalo sonce, le ponoči se je skrilo, pa še to samo za kratek čas. Toda v trenutku, ko se je zgodilo kaj slabega, se je vreme poslabšalo.

Zmaj, ki je živel pod največjo goro Veselje, pa sonca in toplote ni maral, zato se je ves dan zadrževal v svoji jami, le ponoči je pokukal ven, pa še to samo, če je bilo dovolj hladno. Zmaj namreč ni mogel gledati sončne svetlobe, saj ga je slepila in mu dražila oči. Prebivalci dežele so sklenili, da tako ne gre več naprej. Določili so, da se bo čarovnik Babara z njim sestal točno ob polnoči, ko zmaj najraje pride iz votline. Čarovnik Babara je zmaja povprašal, zakaj ponoči razgraja, podnevi, ko ga potrebujejo, da bi premaknil kaj težkega, pa ga nikjer ni. Zmaj mu je povedal, da podnevi ne more iz votline, ker ga svetloba slepi, zato skoraj nič ne vidi. Čarovnik ga je pozorno poslušal, nato mu je rekel, naj zakuri ogenj in nanj postavi kotel. Čarovnik Babara je cel preostanek noči kuhl napoj za zmaja. Zjutraj je zmaju naročil, naj popije napoj. Zmaj je popil napoj. Nekaj časa ga je zvijalo po trebuhu, a na koncu je spoznal, da zaradi napoja lahko zdaj gleda v sončno svetlobo in ga ta ne slepi več.

Od takrat zmaj vedno pomaga pri gradnji hiš le podnevi, ponoči pa kot ostali mirno spi.

Avguštin Kastelic, 6. c

POČITNICE MALO DRUGAČE

1

Prišle so jesenske počitnice.

Ana in Rok sta bila zelo dobra prijatelja, poleg tega pa še soseda. Vse sta počela skupaj. Nista se bala, da bi jima bilo med počitnicami dolgčas, saj sta se vedno zabavala in tako so počitnice še prehitro minile.

Že v soboto je Ana stekla k sosedovim, da bi Roku pokazala svoj novi album z nalepkami. Še preden je uspeła kaj reči, jo je Rok že prehitel z besedami o novem daljnogledu. Hitel ji je razlagati o daljnogledu, češ kako je lep in kako lahko vse vidiš, česar drugače ne moreš, Ana pa tudi ni skoparila z besedami o novem albumu. Kar deževalo je iz nje, kako je lep in kakšne nalepke so v njem ... Oba sta bila presrečna, da sta lahko zopet skupaj, ker sta se med šolskim letom bolj redko videla. Bila sta že v petem razredu in prva kontrolna naloga iz družbe ju je čakala že takoj v torek po počitnicah. A sedaj so na vrsti brezskrbni dnevi, zakaj bi takoj razmišljala o učenju! Presrečna, da imata še toliko časa, sta skočila po žogo. Zabavala sta se, se igrala različne igrice, ki jih ni in ni zmanjkalo, nato pa sta se vsa utrujena

usedla na zid. Ana je Roka prosila, če ji pokaže novi daljnogled, da bi malo pregledala okolico. Rok ji ga je seveda takoj odstopil. Ana ga je z veseljem vzela v roke in že je s pogledom raziskovala bližnji travnik, drevesa in na enem od njih je odkrila še ptičje gnezdo in mladičke v njem. Še naprej si je ogledovala okolico in bila je presrečna, da živi tu, kjer pojo ptički, šumi listje dreves in naokrog letajo metuljčki.

»Mislim, da v mestu ne bi mogla živeti, saj je polno tovarn in dima,« je rekla. Rok se je z njo popolnoma strinjal, ob tem pa listal njen album z nalepkami.

2

Ana si je še naprej ogledovala okolico skozi daljnogled. Pogled se ji je ustavil v mestu, kjer v domu za starejše občane živita Rokov dedek in babica.

»Rok, kaj misliš, kaj bi delala med počitnicami?« je vprašala Ana.

Rok ji je odvrnil, da je imel v glavi sicer polno idej, a ravno zdaj se ne spomni ničesar pametnega. Ani pa se je posvetila krasna zamisel. Roku je razložila, da bi lahko pri domu za starejše uredila park. Posadila bi drevesa, rože, postavili bi še klopi ... Ana je kar naštevala in naštevala ...

»Tako bi starejši občani in tudi tvoja babica in dedek lahko ob lepih sončnih dneh posedali zunaj, se pogovarjali in imeli bi občutek, da niso v mestu, ki je samo sivo, njihov delček bi bil zelen!«

Roku se je ideja zdela odlična, Ani pa tudi. Kar takoj sta odšla v vrtnarsko podjetje Vse za vrt in si ogledala drevesa in rože.

»Moja mama dela v tem podjetju, zato bova rastline najbrž dobila zastonj,« je razmišljala Ana. Najbolje bi se bilo kar takoj naslednje jutro odpraviti k direktorju doma, še prej pa načrt predstaviti mami. Nato bi s tovarnjaki pripeljali drevesa ... Ana je ideje kar stresala iz glave in Rok ji je komaj sledil. Za trenutek jo je prekinil. Predlagal ji je, naj se počasi odpravita nazaj proti domu, medtem pa mu bo vse razložila. Kar vesel je bil, ko sta se poslovila, saj se mu bodo do naslednjega dne ušesa lahko malo odpočila.

3

Že takoj zjutraj, ko sta mama in oče odšla v službo, je Ana pospravila zajtrk, nato pa odšla urejat svoj album z nalepkami – kar v pižami. Vedela je, da mora še nekaj postoriti, a se nikakor ni mogla spomniti, kaj naj bi to bilo.

Še naprej je urejala album, misli pa ji niso dale miru. Še včeraj je vendar vse natanko vedela, zdaj pa ima glavo čisto prazno. Ko je album uredila do konca, se je zazrla skozi okno.

»Saj res,« je vzkliknila, »z Rokom bova uredila park za starejše občane!«

Vedela je, da potrebujeta pomoč – odrasle bi bilo težko prepričati, saj imajo že dopoldne naporno delo, sedaj naj bi pa delali še popoldne ... Nato pa se je spomnila na svoj razred. Razmišljala je, če bi ji njeni sošolci pomagali, poleg tega pa še Rokovi in njena mama, ki dela v vrtnarskem podjetju in bi priskrbela drevesa ... Stekla je k Roku, saj se je spomnila, da sta se dogovorila za obisk pri gospodu direktorju. Le kaj jima bo odgovoril na vprašanje, ali bi lahko zraven doma naredila park, kjer bi ljudje posedali, pili čaj in se pogovarjali?

4

Že sta tekla proti mestu, napotila pa sta se naravnost proti domu za starejše. V kotičku za informacije sta vprašala, če bi lahko govorila z gospodom direktorjem. Uslužbenka ga je poklicala in ker je imel ravno malo prostega časa, ju je bil pripravljen sprejeti. Čakal ju je v šestem nadstropju v sobi številka šestinpetdeset. Kar stekla sta po hodniku, a ker nista bila pazljiva, sta se zaletela v medicinsko sestro, ki je nesla pladenj z zdravili. Prestrašena ga je izpustila iz rok – vse se je polilo in zletelo po tleh. Ana in Rok sta se vljudno opravičila in pomagala pospraviti, nato pa sta se napotila naprej v šesto nadstropje, tokrat bolj pazljivo in počasi.

Prispela sta do pisarne, potrkala in vstopila. Direktor ju je že pričakoval – prijazno ju je pozdravil in vprašal, kaj mu imata povedati. Ana in Rok sta zavzeto in natančno predstavila svoj načrt. Gospod direktor je poslušal, na koncu pa je bil navdušen nad njuno idejo.

»Le ena sama samcata težavica je tu – denarja za nakup dreves, rož in klopi, žal, nimamo,« je žalostno odvrnil.

»Vsa sredstva smo namreč porabili za prenavo sob in nakup novih postelj.«

Ana in Rok sta se nasmehnila in razložila, da je to še najmanjši problem. Ana je namreč že vse povedala mami in lahko bo priskrbela nekaj dreves, rož in klopi – zastonj. Direktor je bil navdušen.

»No, potem pa kar veselo na delo,« je rekel.

5

Ko sta se iz mesta vračala domov, sta razmišljala, kaj bo s prebivalci v domu, medtem ko bodo s sošolci sadili rože, sejali travo, postavljali klopi ... Rok se je domislil: »Kaj pa, če bi medtem, ko bomo vse to urejali, midva prebivalce odpeljala na bližnji travnik in jih zabavala, medtem pa bo nastajal park?« Ana je bila navdušena nad Rokovo idejo. Spomnila se je, da v njihovi kleti lahko poiščeta stvari, s katerimi bi jih zabavala. V kleti sta našla stare, a zanimive knjige. Nato pa se je Ani zazdelo, da jim ne bosta mogla samo brati, zabavati bi jih morala še kako drugače. Rok se je strinjal, zato je pridno brskal naprej – nenadoma je odkril čarovniški klobuk.

»Hej, jaz bom čarovnik, le še nekaj trikov se naučim! Gotovo se bodo zabavali!«

Pametnih navodil za čarovniške trike ni bilo mogoče najti, zato sta se morala trikov domisliti kar sama. Še cel večer sta sedela v kleti, si izmišljevala take in drugačne, na koncu pa se jima je uspelo domisliti nekaj odličnih.

»Jutri začnemo! Še sošolke in sošolce obvestim,« je odločila Ana.

6

Takoj zjutraj, ko je mama Rokovega bratca Jana odpeljala v vrtec in tudi sama odšla v službo, si je Rok hitel pripravljat zajtrk. Zaželel si je sendvič, da bi ga lahko

pojedel na poti do Ane. V hladilniku in kuhinji pa je našel le kosmiče, mleko, marmelado in kakav. Prave izbire ni bilo, zato si je pripravil kosmiče. Sedel je za mizo, kjer je imel že pripravljen čarovniški klobuk, palico in zajčka. Kosmiči mu žal niso preveč tekneli, zato se je kar preoblekel in se napotil k Ani. A ko je pogledal na uro, je videl, da je ura šele sedem.

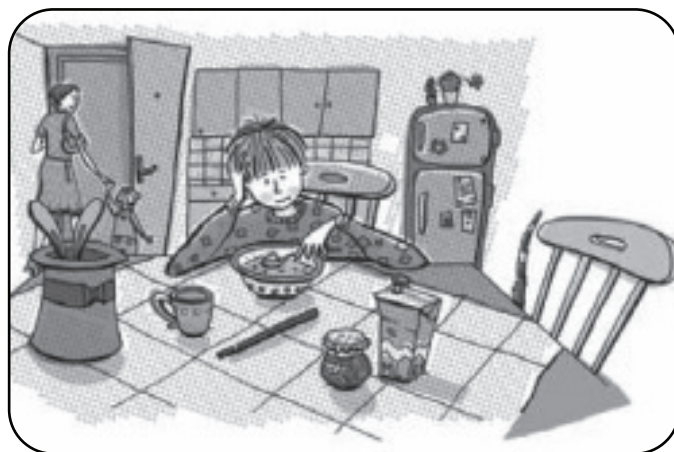
»Ups, ob tej zgodnji uri vendar še ne morem buditi Ane! Ona namreč rada med počitnicami dolgo spi in nato še lenari v postelji,« je glasno razmišljal.

»Toda danes moramo vendar na delo, saj smo se dogovorili! Park nas čaka!«

Sedaj ura ni bila več pomembna. Stekel je do Aninega domovanja, pozvonil in prikazala se je Ana v pižami, še zelo zaspana. Začudeno ga je vprašala, zakaj vendar hodi naokrog tako zgodaj zjutraj. Odgovoril ji je, da je verjetno pozabila na njun načrt – danes je vendar pomemben dan in čaka ju ogromno dela!

Ani je bilo kar malo nerodno ... Hitro se je preoblekla, nato pa sta z Rokom stekla proti kraju, kjer so se že zbirali tudi njuni prijatelji. Med potjo je vsak glodal svojo polovico sendviča, ki ga je Ana na hitro pripravila, preden sta odšla.

7

Na dvorišču pred domom za starejše so že čakali njihni prijatelji, pridružilo pa se jim je še precej stanovalcev iz bližnjih blokov in stolpnic – dobre novice se namreč hitro širijo naokrog.

Kmalu za tem pa je že prispel tovornjak z drevesi, z njimi pa še Anina mama. Ana je bila zelo vesela, saj je sedaj vedela, da je vse pod nadzorom in se bodo lahko za nekaj časa umaknili na travnik.

Ana in Rok sta nato razglasila začetek prav posebnega dne – gospe in gospodje iz doma za starejše namreč še niso vedeli za presenečenje, ki se je odvijalo na njihovem dvorišču.

V spremstvu prijazne deklice in dečka so se počasi odpravili proti bližnjemu travniku. Ob tem je gospod z zeleno čepico pripovedoval zgodbe o časih, ko so bili mladi ... Niso imeli ne televizije ne računalnika. Takrat, ko pa se je pojavila televizija, jo je imel le eden od vaščanov in vsak večer so se zbrali v njegovi hiši ter gledali poročila. Pred tem pa so se cele dneve lovili po travnikih in si zvečer pripovedovali pravljice. To je bil najlepši del njegovega življenja. Roku in Ani so bile takšne zgodbe že poznane, saj sta jima podobne pripovedovala tudi njuna babica in dedek. Rada sta jim prisluhnili.

Kmalu so prispeli do travnika.

8

Predstava se je začela.

Najprej je Rok pokazal svoje čarovniške trike. Ana je morala priznati, da mu je kar dobro uspevalo. Trik s klobukom in zajčkom pa je bil res vrhunec predstave – najprej je zajca položil v klobuk, potem nad njim zaokročil s čarobno palico in že ga ni bilo več, nato pa ga je potegnil izpod ogrinjala.

Po končanih čarovniških vragolijah so bile na vrsti zgodbe. Ana je glasno prebirala knjigo »Tisoč in ena zgodba«. Z veseljem so jim prisluhnili. Zgodbe so jim bile všeč in prebrali so jih kar dvajset. Ena izmed njih je pripovedovala o nekem pustem, sivem mestu. Umazanija,

vsepovsod dim, ki je prihajal iz tovarn ... Nato pa se je nekemu meščanu utrnila zamisel o velikem zelenem parku ob mestu, kjer bi se vsi lahko nadihali svežega zraka ...

»Le na kaj me spominja tale zgodba?« se je v mislih potihoma spraševala Ana.

Nato so še malo pokramljali. Gospod s čepico je nadaljeval s pripovedjo o tem, kaj se jim je dogajalo v mladosti. Rok je najbolj zastrigel z ušesi ob zgodbah iz časa vojne.

»Uf, še dobro, da so tisti časi mimo,« si je mislil.

Dan je res hitro minil, a najboljše se še ni zgodilo. Ana in Rok sta si pomežiknila, kar je pomenilo, da so dela verjetno končana in da je čas za vrnitev.

Odpravili so se nazaj proti mestu.

9

Stopili so na dvorišče, ki pa je bilo mnogo več kot to.

Vsi so bili osupli, med njimi tudi Ana in Rok. Zahvalila sta se vsem po vrsti, ker so pomagali, še posebej pa se je Ana zahvalila svoji mami.

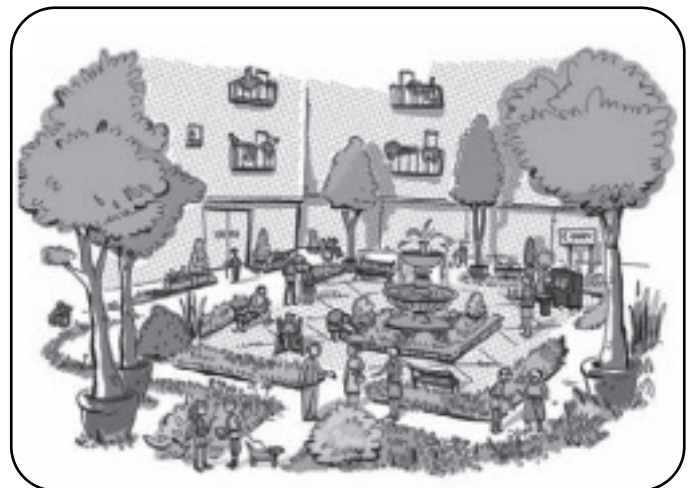
Park je bil poln ljudi, ogledat so si ga prišli tudi ostali meščani in vsi so bili navdušeni. Nekdo je v kotu parka celo igral na klavir, na sredini pa se je bohotil vodnjak. Ana in Rok sta vedela, da je delo dobro opravljeno, saj sta videla velike nasmeha na obrazih ljudi. Zadovoljna sta opazovala meščane.

»No, pa so počitnice mimo,« je rekla Ana.

»Ojej, kaj pa učenje? Kontrolna naloga ... Pohitiva, malo časa za učenje nama je še ostalo!«

Zjutraj, ko sta prišla v šolo, sta izvedela, da kontrolna naloga odpade, ker jo je učiteljica prestavila na naslednji teden. Rok in Ana sta si oddahnili, saj pri večernem učenju nista bila najbolj uspešna.

Uspešno pa sta opravila nekaj precej pomembnejšega, kot je učenje – dobro delo.

Neža Bricelj, 6. razred
mentorica Janja Veldin

intervju **Znana osebnost**

GREGOR TREBUŠAK

Zakaj ste se odločili za poklic voditelja?

Že odkar pomnim, sem si želel biti novinar in voditelj na radiu in tako sem se prijavil na avdicijo in bil tudi sprejet. No, potem ko sem se novinarskega dela na radiu izučil, so me povabili na televizijo za političnega novinarja in tako se mi je ponudila možnost tudi za voditelja tako na radiu kot tudi na televiziji. To je še višja stopnja kot biti le novinar. Vesel sem, da lahko počnem nekaj, kar me veseli.

Zakaj ste se odločili za delo na radiu?

Že kot majhen sem ga poslušal in tako sem si nekega dne rekel, da želim biti kot Pečo. Prišel sem na avdicijo, a so me sprva zavrnil, ker sem bil enostavno premlad. Čez dve leti sem ponovno poskusil in zdaj sem tu.

Kako poteka delo na radiu?

Zelo različno. Predvsem je veliko priprave, ki se je seveda ne sliši, a

najboljši program je tisti, ki je pripravljen. Enako velja tudi za glasbo. Je pa precej sproščenosti. Tako mora to biti. Radio je spremljevalec ljudi v službi, avtu in doma. Poslušalca predvsem ne sme motiti. In za to je potrebno veliko dela, tako da vsako jutro pridem na radio malo pred programom, nato sem od 10. pa do 14. ure na programu in potem ostanem tu še vsaj dobro uro ali dve. Ta čas je namenjen pripravi vsebine za prihajajoči dan in pregledu dnevnega dogajanja. Vsak večer pa se pripravljam vsaj še dve uri na prihajajoči dan.

Zakaj vas delo na radiu veseli?

Ker nikoli ni dolgčas, ker lahko počnem, kar želim in ker je bilo delo na radiu vedno moja velika želja. Tako

vsako jutro rad pridem na delo. In predvsem tudi za to, ker vem, da lahko samo s kakšno besedo ali glasbo komu polepšaš dan. In to je dobra plat tega dela.

Katero delo vam je težje, televizijsko ali radijsko?

Joj, težko bi odgovoril, je pa res, da se precej razlikujeta. Vsako delo je po svoje težko, a ima tudi svoje prednosti. Na televiziji je prednost, da mora biti vse do minute pripravljeno vnaprej. Radio pa je, kot sem že dejal, velika improvizacija, kjer lahko kakšno napako tudi prikriješ ali pa jo drugače skriješ.

Zahvaljujem se vam za intervju.

Mitja Lovrek, 8. b

počitnice **MADŽARSKA**

Prvi dan je bila kolona na cesti proti Mariboru. Drugi dan smo se zagozdili z avtomodom v blato. Piskali smo traktor, ki nam je pomagal iz zagate. Tretji dan smo šli v živalski vrt. Videli smo spet našo moreno, vendar ni bila zelena,

ampak tigrasta. Videli smo tudi karmelo, ki je polizala mojo sestro Tinkaro. Četrty dan smo šli na grad princeze Elizabete – Sisi. Peti dan smo šli v toplice, kjer smo se zelo zabavali. Šesti dan smo spoznali dva Slovence. Šli smo po trgovinah

in iskali spominke. Potem smo se vračali v Maribor, kjer smo vrnili avtomod. S svojim avtom smo se odpeljali domov in počitnic je bilo konec.

Polona Smrekar, 3. b

DOMNOVE POČITNICE

Med počitnicami sem se z družino odpravil v ZDA. Z ljubljanskega letališča smo se z letalom odpeljali do Frankfurta. Nato smo zopet stopili na letalo ter se po dolgih desetih urah pripeljali v zasnežen Denver. Čez dve uri smo prispeli v Las

Vegas, mesto luči, ki nikoli ne zaspi. Prvi dan smo odšli na sprehod po mestu ter si ogledali znamenitosti. Drugi dan smo se z avtobusom odpravili na celodnevni izlet v Grand Canyon. Tretji dan smo odšli nakupovat ter si ogledali muzej voščenih

lutk Madame Tusauds. Pot smo nadaljevali v mesto San Francisco. Videli smo znameniti most Golden Gate in otok Alkatraz. V nedeljo smo poleteli proti Ljubljani. To so bile moje najlepše počitnice.

Domen Slana, 3. a

počitnice

EVINE POČITNICE

Med počitnicami sem bila pri babici z Vrhnike. Tam sem se igrala s sestrico. Padla sem in si zlomila roko. Na morju sem bila kar trikrat. Najprej sem bila na Krku, mesto se je imenovalo Malinska. Potem sem šla s prijatelji na otok Lošinj. Kasneje smo prišli iskat dedka in

babico v Piran. Ostali smo še nekaj dni. Kot vsako leto smo tudi letos odšli s teto Adi in teto Meto v Dolenjske toplice. Bila sem tudi v Kranjski Gori. Tam sem se peljala s poletnimi sankami. Zelo mi je bilo všeč. Z očkom in Ajdo smo odšli na štiridnevni izlet v Avstrijo z vlakom. Vsak

dan smo se peljali z muzejskim vlakcem. Vlakec je vlekla parna lokomotiva. Nekaj dni sem preživela pri drugi babici. Pri babici je bila tudi moja sestrična Nina. Skupaj smo se igrali. Počitnice so bile res pestre.

Eva Tusič, 3. a

KATARININE POČITNICE

Letos so bile počitnice zelo zabavne. Vsaj zame. Šli smo na morje, v gore, na bazen ali pa bili doma. Ko smo bili na morju v Puli, ni bilo dežja, zato smo se ves dan kopali. Cele dneve smo lizali zelo, zelo okusen

sladoled. Poskusila sem tudi redbulov sladoled s kokakolo. Skakali smo s pomola in iskali školjke. Z mojim bratrancem sva plavala v globoki vodi in lovila ribe. Žal nisva imela sreče, ampak se je splačalo,

ker sva videla lepe ribe in školjke. Bili smo tudi v mestu, kjer smo si ogledali spomenike. Najbolj mi je bila všeč Arena. Počitnice so bile zelo lepe, ampak so hitro minile.

Katarina Ilić, 5. a

Med poletnimi počitnicami sem bila na Sardiniji. To je velik otok v Sredozemskem morju in pripada Italiji.

Bilo je super. Zelo smo se zabavali. Šli smo v akvarij, kjer smo videli

POLONINE POČITNICE – SARDINIJA

ogromno živali v vodi. Med njimi je bila tudi nam najgrša zelena morena, ki je imela 'bele štople' v nosu. Drugače smo opazovali še morske pse, piraje, želve in predvsem veliko rib.

Videli smo tudi skate. Veliko smo se potapljali in iskali razne školjke. Ko smo se vračali s Sardinije, smo obiskali Ferrarijev muzej v Italiji. Navdušen je bil predvsem očka, ko je opazoval same rdeče avtomobile. Tudi jaz sem se usedla v formulo in jo malo 'vozila'.

Polona Smrekar, 3. b

počitnice

LANINE POČITNICE

Med poletnimi počitnicami sem bila v Vodicach. V Vodice sem šla s prijateljico Anjo. Skakala sem v vodo in plavala v morju. Zelo smo se zabavali. Na plaži je pripekalo sonce, zato smo veliko časa preživeli v senci borovcev. Obiskali smo tudi

Zadar, kjer smo si ogledali najlepši sončni zahod. Odpravili smo se tudi na enodnevni izlet na otok Pag.

Bila sem tudi v Fiesi s prijateljem Aljažem. Lovila sva ribe, skakala v vodo, nabirala školjke in plavala.

Deset dni sem preživela na letova-

nju v Zambratiji, kjer sem spoznala nove prijatelje. Preživela sem zelo lepe počitnice, ki mi bodo ostale v lepem spominu.

Lana Tomič, 3. a

Jesenske počitnice

Med počitnicami sem se imela zelo lepo. Skoraj cele počitnice sem preživela pri prijateljici Sandri. Bili sva tudi zunaj, toda bilo je zelo mrzlo. Vsaj zame. Ni mi bilo všeč, ker je rekla, da ni mrzlo. No, njej je lahko reči, ker ni bila prehlajena. Ampak pozneje sva si bili »bot«, ker se je prehlada nalezla od mene.

Gledali sva »As ti tud not padu?«.

Zelo nama je bilo všeč, ampak na sredi oddaje sva morali jesti večerjo. Sandra je jedla mlečni zdrob, jaz pa, ker ne maram zdroba, sendvič.

Naslednji dan smo mislili, da bom šla že domov, ampak, ko je prišel Sandrin oči, je rekel, da če hočem, lahko ostanem še dva dni. Šli sva ven in srečali prijateljico Pio. Igrale smo se z njenim psom Harlijem. Je zelo smešen in simpatičen. Imel je

posebno igračko, ki je bil pajek. Zelo rad se je igral z njim. Ko sva zvečer prišli domov, sva se najedli in odšli v trgovino. Ko sva prišli nazaj, sva takoj zdrveli v sobo in začeli igrati računalnik. Igrali sva igro Charlie the duck. Ko sta ta dva dneva minila, sem odšla domov. Potem je Sandra prišla k meni in sva uživali do konca počitnic. **Katarina Ilić, 5. a**

MOJE POČITNICE

V nedeljo popoldan sva z očijem pospravljala avto, ko so prišli balonarji. Hitro sem šla po bratca, da si jih je lahko še on ogledal. Balon je bil velik in veličasten. Bil nama je zelo všeč. Opazovala sva ga skoraj pol ure.

V torek smo odšli v Vivarij, Predjamski grad in v Postojnsko jamo. V

sredo smo odšli v akvarij, kjer smo videli mladičke morskih psov, velikanske morske liste, morske zvezde in morske konjičke.

V četrtek smo odšli v Aquarium, kjer smo videli mladičke morskih psov in jih tudi božali. Videli smo tudi velikanske morske liste, zvezde in morske konjičke. Morski psi so bili pravi

akrobati, skakali so iz vode in nas poškrpili. Tudi pobožala sem jih, prav tako morske liste. Nato pa smo odšli v Fieso, kjer smo imeli piknik in smo se malo igrali na igralih. Bilo je zelo toplo.

Laura Končina, 3. b

JESENSKE POČITNICE

V ponedeljek sem bila pri babici iz Bežigrada. Tam je bila tudi moja sestrična Nina. Igrali sva se frizerje. Zelo mi je bilo všeč. Babi mi je kupila pravo sluzo. V torek sem bila pri drugi babici. Bila sem tudi na Blejski koči pod Lipanco. Zgoraj je bil zelo dober čaj. Ob Blejski koči je polno macesnov. Leži na nadmorski višini 1633 m. V četrtek smo se odpravili z vlakom v Novo mesto. Tam smo se malo sprehodili. V petek sem šla pogledat hiško mojega bratranca in našo hiško. Tudi roko so mi osvobodili mavca. V soboto sem si ogledala še tekmo v ženskem rokometu.

Eva Tusič, 3. a

POČITNICE

MED POČITNICAMI SEM BILA VEČINOMA DOMA. ŠTIRI DNI SEM BILA BOLNA IN SEM MORALA POČIVATI. KO SEM OKREVALA, SMO ŠLI Z MAMICO IN OČIJEM V KINO GLEDAT RISANI FILM LEDENA DOBA III. V NEDELJO PA SMO SI OGLEDALI HIŠO EKSPERIMENTOV. BILO JE ZELO ZANIMIVO IN POUČNO. POČITNICE SO PREHITRO MINILE.

Manca Škrbec, 3. a

Jana Bauer: DETEKTIVSKE PRIGODE FOKUSA IN KOLUMNE – V strašljivem hotelu

Knjiga *Detektivske prigode Fokusa in Kolumne – V strašljivem hotelu*, vas popelje v mesto, ki nikoli ne počiva – New York. Kolumna Mlin, Fokusova sestra, je stara štirinajst let in je najboljša detektivka na svetu, saj ima posebne sposobnosti. Po prikritih vonjih lahko na primer zazna lastnosti in skrite namene ljudi. Tokrat se s čudaškimi starši in radovednim bratcem na prošnjo gospe Monike Mesec, lastnice hotela odpravi v Ameriko. V njenem hotelu naj bi strašil že zdavnaj pokojni prednik in spravljal v paniko zaposlene, kar škodi dobičku in ugledu hotela. Kolumni zada nalogo, da natančno razišče primer in skupaj z bratom se odpravita novim dogodivščinam naproti. Hotel, poln skrivnih hodnikov in kleti ni edini, ki ima skrivnosti, nekaj jih skriva tudi ...

Knjiga je polna skrivnosti in spletk, ki jih Kolumna in Fokus spretno razrešujeta. Podajte se na pot po besedah v knjigi in skupaj z glavnima junakoma odkrivajte skrivnosti tudi vi!

S to knjigo lahko **sodeluješ na nagradnem natečaju Jaz pa berem!** in si z žrebanjem, ki bo **10. aprila 2009**, zagotoviš izlet v park dinozavrov. Po več informacij, o tem kaj moraš storiti, pridi v knjižnico.

Knjige, ki jih priporočam ...

... da hitreje mine zimski čas ...

... najmlajšim:

1. Kokalj Tatjana: Polonca in prijatelji
2. Uebe Ingrid: Muca Joli v mačji šoli
3. Schwarz Branka: Ježek in ježek
4. Spicher Armand: Resnična zgodba o Božičku

... starejšim:

5. Koren Majda: Julija je zaljubljena LOL
6. Bauer Jana: Detektivske prigode Fokusa in Kolumne – V strašljivem hotelu
7. Vrhovec Iztok – zbirka Dvojčka
8. Sivec Ivan – Po bučelah se vižej
9. Funke Cornelia – Kralj tatov
10. Macdonald Beverly – Zapisano s krvjo

.... in ustvarjalnim:

1. Prelepi Božični čas
2. Božič prihaja
3. Wilkes Angela – Moja prva velika ustvarjalna knjiga

PRISPEVKE ZA ŠOLSKI ČASOPIS POŠILJAJTE NA
nina.stiskovsky@guest.arnes.si

n a t e č j

Jaz pa berem!

SODELUJ PRI NAGRADNEM PROJEKTU JAZ PA BEREM! P R E B E R E Š ENO IZMED KNJIG

1. Jana Bauer / Detektivske prigode Fokusa in Kolumne – v strašljivem hotelu ZA NAGRADNI NATEČAJ PRIPRAVI nalogo na temo: New York

(Hotel Mesec, 7 nočitev z zajtrkom)
 Predstavljaš si, da te je najela turistična agencija. Za svoje sošolce moraš pripraviti literarno popotovanje po New Yorku. V potovanje vključi vsaj tri znamenitosti, ki jih obiščeta Fokus in Kolumna, in vsaj tri, ki jih v knjigi ni. Pomagaj si z vodniki po New Yorku, z internetom in drugimi knjigami, ki opisujejo New York. Izdelaj plakat in na njem predstavi vseh šest znamenitosti. Pri vsaki opiši, zakaj jo predlagaš, posebnosti, zanimivosti, zgodovino ... Lahko jo tudi narišeš ali prilepiš fotografijo.

a l i

2. Majda Koren / Julija je zaljubljena LOL ZA NAGRADNI NATEČAJ PRIPRAVI nalogo na temo:

Scena in kostumi za film o Juliji
 Predstavljaš si Julijo v filmu. Nariši njeno sobo (sceno) ali njena oblačila (kostume); dodaj čim več podrobnosti, ki so ti poznane iz knjige.

Vsak osnovnošolec lahko sodeluje z največ enim prispevkom.

Izdelke bomo poslali

10. aprila 2009 na

KUD Sodobnost International, komisija bo prispele prispevke ocenila glede na njihovo izvirnost, poznavanje knjige, literarno ter estetsko vrednost. Najboljši izdelki bodo nagrajeni z **IZLETOM V PARK DINOZAVROV**. Svojo odločitev za sodelovanje pri projektu sporoči učiteljici Petri Tomažin ali knjižničarki Sabini Grabljevec

u č e n c i od 5.-9. razreda

Izpolnjevalko izpolni s priimki slovenskih književnikov; če boš pravilno rešil oz. izpolnil, boš v označenih kvadratih dobil še enega slovenskega književnika. Geslo izreži in prinesi v šolsko knjižnico, da boš lahko sodeloval v nagradnem žrebanju, ki bo 22. decembra 2009.

1. Avtor zbirke »Bajke in povesti o Gorjancih«, **Janez ...**
2. Pesnik, avtor pesmi »Moja prva pesem«, **Dane ...**
3. Znani mladinski pisatelj: »Pestrna«, »Tonček«, ... **France ...**
4. Pesnik, avtor: »Juri Muri v Afriki«, »Maček na dopustu«, **Tone ...**
5. Pisateljica, avtorica: Gregor Kobilica«, »Ko zorijo jagode«, **Branka ...**
6. Pisatelj in dramatik, avtor: »Kurent«, »Skodelica kave«, **Ivan ...**

				X	X
				X	X
					X

List z rešitvami oddaj
v šolsko knjižnico
do 22. decembra 2009!

Geslo nagradne knjižne
izpolnjevalke je:

Ime in Priimek, razred

u č e n c i od 1.-4. razreda

1. Kdo je na sliki? Napiši ime in priimek.
2. Dopiši naslove knjig! Pobrskej po policah v knjižnici.

Pekarna _____
Škrat _____ dobi _____
_____ na leteči žlici

3. Iz katere knjige je odlomek?

»Miška je zavpila od jeze in bolečine in se zgrabila za smrček. Zob!
Zob je bil nalomljen, levi od obeh sprednjih, snežno belih, ostrih zob.
In kako je bolelo!

»Ali ni to grozno?« je vprašala miška samo sebe in si odgovorila:
»Res, to je več kot grozno. To je gromozanska nesreča.«

Odlomek je iz knjige:

4. Napiši naslove treh pravljic ali pesmic, kjer nastopa lik miške!

1. _____
2. _____
3. _____

1.

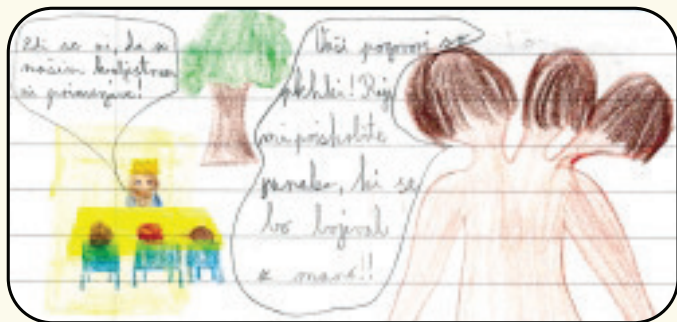

List z rešitvami oddaj
v šolsko knjižnico
do 22. decembra 2009!

NE POZABI PRIPISATI
Ime in priimek, razred

PEGAM IN LAMBERGAR

avtorica stripa Vanja Gajič, 7. a

1 Cesar: Zdi se mi, da z našim kraljestvom ni primerjave!
Pegam: Vaši pogovori so plehki! Raje mi priskrbite junaka, ki se bo bojeval z mano!

2 Odposlanec: Jaz bom Krištofu Lambergarju odnesel sporočilo o boju s Pegamom, dragi cesar.

3 Mati: Sin! Videla sem odposlanca iz Dunaja. Prišel je po tebe, da se spopadeš s Pegamom. Vendar ne pozabi! Ko se boš bojeval, ciljaj srednjo glavo, dragi sin!
Krištof: Hvala mama! Tako bom tudi storil!

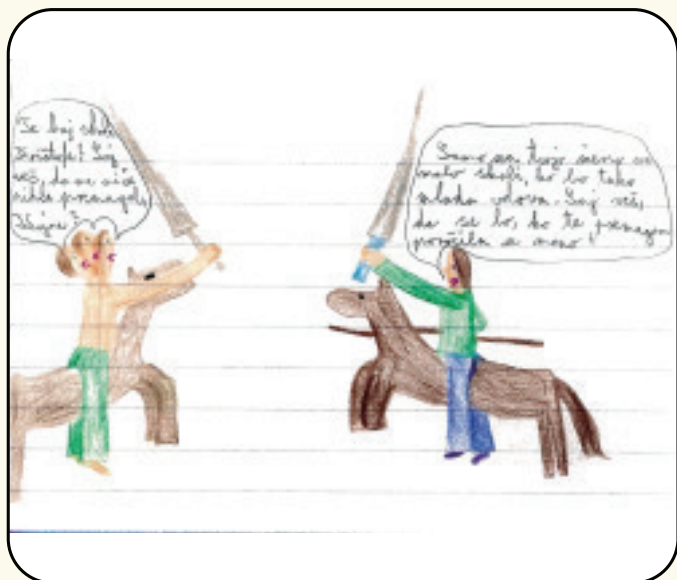
4 Mati: Vzemi našega najboljšega konja. Je in pije najboljše sestavine. Ni še ugledal sonca in bo dober za to nalogo!

Krištof: Seveda mati! Ostani zdrava.

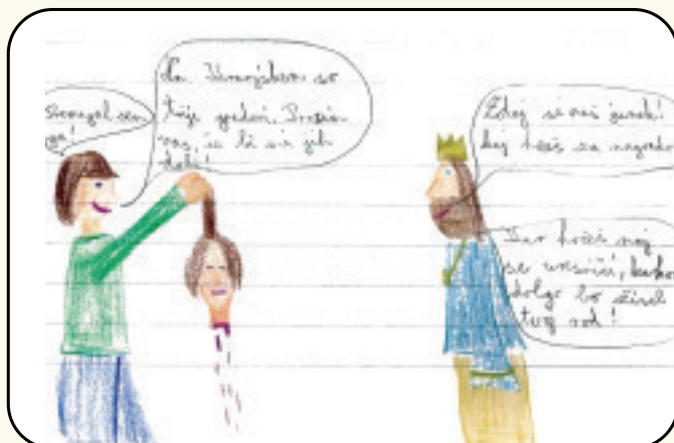
5 Pegam: Pozdravljen! Kar takoj mi povej kje in kdaj se bova borila! Jutri na trgu? Kaj praviš?

Krištof: Ne. Borila se bova danes. Še včeraj sem bil na Kranjskem in upam, da bom jutri tudi. Borila pa se bova na polju, da naju vsi vidijo. Za najino čast se vendar boriva!

6 Pegam: Te kaj skrbi Krištof? Saj veš, da me ni še nihče premagal? Kajne?

Krištof: Samo za tvojo ženo me malo skrbi, ko bo tako mlada vdova. Saj veš, da se bo, ko te premagam, poročila z mano?

7 Krištof: Premagal sem ga!

Cesar: Zdaj si junak! Kaj hočeš za nagrado?

Krištof: Na Kranjskem so trije gradovi. Prosim vas, če bi mi jih dali!

Cesar: Kar hočeš naj se uresniči, kakor dolgo bo živel tvoj rod!